

Posebna priloga športnega dnevnika **EKIPA** 2. december 2006

SPINSE XI

TOM TAILOR

Uradni modni opremljevalec slovenske nogometne reprezentance.

Tom Tailor Leclerc, Jurčkova 225, Ljubljana Rudnik
Tom Tailor Junior Citypark, Šmartinska 152g, Ljubljana
Tom Tailor, Pračernova 2, Kranj
Tom Tailor, Qlandia, Ormoška c. 15, Ptuj
*42 Sportina, Čopova 42, Ljubljana
*xyz Sportina Citypark, Šmartinska 152g, Ljubljana

*xyz Sportina Europark, Pobreška 18, Maribor
*Sportina Maribor, Gosposka 19, Maribor
*xyz woman Bled, Ljubljanska 4, Bled
*xyz man Bled, Ljubljanska 4, Bled
*Sportina Spar VIČ, Jamova 105, Ljubljana
*Sportina Koper, Čevljarška 14, Koper

Sportina Group
www.sportina.si

Drobiž v vašem žepu bo vreden veliko več.

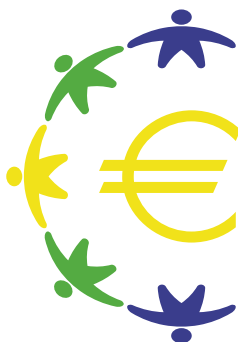

= 88,80 tolarjev

= 929,80 tolarjev

Drobiž bo po novem letu imel veliko večjo vrednost, kot smo bili vajeni pri tolarjih. Pri plačevanju in vračanju drobiža bodite pozorni, saj je že zelo majhen kovanec za 10 centov vreden skoraj 24 tolarjev.

Evro-za vse nas

Po naravi eleganten.

Novi RAV4 z integriranim aktivnim pogonskim sistemom.

Novi RAV4 je prvi v svojem razredu, ki se ponaša z integriranim aktivnim pogonskim sistemom, ki združuje štirikolesni pogon, nadzor stabilnosti vozila in električni servo volan za večjo kontrolo na najbolj zahtevnih površinah. Je tudi naš najbolj luksuzen RAV4 z 2.2 D-4D 177 Clean

Power dizelskim motorjem ter Easy flat sistemom podiranja zadnjih sedežev. Od 0 do 100 km/h potrebuje 9.2 sekunde in zadržuje tako dušikove okside kot trdne delce. Doživite ga sami in odkrijte resnično vznemirljivost vožnje, ne glede na vremenske razmere.

TODAY TOMORROW **TOYOTA**

TOYOTA CENTER LJUBLJANA
Tržaška cesta 112
Ljubljana
(01) 20 07 900

AC LOVŠE
Jarška c. 11
Domžale
(01) 72 99 000

AC LOVŠE
Jezerska c. 121
Kranj
(04) 28 09 000

ARDEN
Ptujška 176
Maribor
(02) 45 02 260

AH FURMAN
Rogaška 13
Ptuj
(02) 78 85 477

AGROSERVIS
Kroška ulica 58
Murska Sobota
(02) 53 01 888

AVTO CELJE
Ipančeva 21
Celje
(03) 42 61 280

CENTER JEREB
Polje 9b
Izola
(05) 61 68 001

AVTO SELECT
Industrijska cesta 9
Nova Gorica
(05) 33 06 071

Nogometna gala 2006

Dejan Stefanović,
predsednik SPINS

Letoŕnja revija SPINS XI prvič izhaja kot priloga k edinemu slovenskemu ŕportnemu dnevniku Ekipa ter skupaj s prireditvijo Nogometna gala SPINS XI 2006 v marsićem kaŕe na rast in razvoj, ki ga je Syndikat profesionalnih igralcev nogometa Slovenije SPINS dosegel v zadnjih treh letih od svojega nastanka. Natisnjeno ŕtevilo izvodov revije bo većkratno preseglo naklado prve izdaje, podelitev nagrad za najboljŕe slovenske nogometaŕe pa bo zadovoljila ŕe tako zahtevne gledalce, ki si bodo posnetek prireditve lahko prvić ogledali tudi na nacionalni televiziji.

V reviji je predstavljeno 26 nominirancev za najboljŕe nogometaŕe v Sloveniji v letu 2006 po izboru igralcev prve in druge slovenske nogometne lige, zmagovalci pa bodo pokale dvignili v soboto, 2. decembra, med prvim praznikom slovenskega nogometa v hotelu Mons. Ob listanju in branju revije posebno pozornost namenite intervjujem s posamezniki, ki so oziroma bodo, po naŕem mnenju, s svojimi dejanji bistveno vplivali na nadaljnji razvoj in napredek slovenskega nogometa.

Prednostne naloge sindikata SPINS, kot so zaŕcita pravic nogometaŕev in izboljšanje njihovega delovno-pravnega, socialnega in pokojninskega statusa, uspeŕno dopolnjujejo promocijske aktivnosti sindikata, ki naj bi nogomet ŕasoma v Sloveniji postavile na poloŕaj, ki ga zaseda povsod drugod v svetu. Trenutno smo pri nas prića preobrazbi v gospodarstvu, iz katerega se kot lastnik postopoma umika drŕava, ter s tem povezani kruti selekciji ŕportnih panog v boju za ne prav velik sponzorski kolać. V profesionalnem ŕportu bo preŕivetje omogoćeno le najbolj množićnim in najbolj organiziranim ŕportnim panogam, ki bodo morale temeljito spremeniti svoje marketinŕske strategije, med katere gotovo sodi tudi nogomet.

Mogoće ste opazili, da se ćlani sindikata SPINS namerno nismo javno opredeljevali pred glasovanjem o zaupnici predsedniku NZS. Menimo namreć, da sama zamenjava v vrhu Nogometne zveze Slovenije v tako kratkem ćasu ne more spremeniti ravnanja in miselnih vzorcev, ki so se skozi zgodovino ustalili v vseh strukturah slovenskega nogometa. Spremembe se morajo zgoditi postopoma in z veliko mero treznosti in premiŕljenosti, pri tem pa je treba vzeti za zgled predvsem primere in reŕitve, ki so se uveljavili v sodobnih nogometnih velesilah.

Nogometna gala SPINS XI posnema podobne prireditve v Angliji, Franciji in na Nizozemskem, će naŕtejemo le nekatere drŕave, kjer imajo dogodki ob izborih najboljŕih nogometaŕev dolgo tradicijo ter skoraj kultni status, ki si ga pred malimi zasloni ogleda na milijone gledalcev. Podobne ŕelje so nas spodbudile, da v Sloveniji organiziramo primerljiv prestiŕen dogodek, ŕe drugi po vrsti, ki bo povećal prepoznavnost slovenskih nogometaŕev ter tako dodatno spodbudil zanimanje gledalcev in sponzorjev za slovenski nogomet.

Vrhunski nogomet dandanes ni sestavljen samo iz dobrih iger in neverjetnih golov na nogometnih tekmah, temveć ga poleg izjemnih igralcev pogojuje ŕe vrsta dejavnikov. Predvsem je moderni nogomet spektakel in hkrati tudi velik posel, ki zahteva ustrezno infrastrukturo, sposobne menedŕerje in medijsko odmevne dogodke, ki slavijo predvsem akterje z zelenic. Slovenija je poćasi konćno zaćela graditi nova nogometna svetiŕiŕa, nujna za razcvet nogometa in većji obisk na tekmah. V Mariboru ŕo ŕe vidni obrisi novih tribun, Koper in Ljubljana sledita v kratkem, vse već pa je tudi sposobnih klubskih direktorjev in predsednikov. Z danaŕnjo prireditvijo slovenski nogometaŕi prispevamo svoj kamenćek k mozaiku nove slovenske nogometne pravljice v klubskem nogometu, ki naj se nikoli već ne konća.

Uŕivajte v reviji in prireditvi SPINS XI, sta namreć za vas.

Kazalo:

- 5 Uvodni nagovor predsednika SPINS-a
- 6 Philippe Piat: Prvi moŕ FIFPro
- 9 Nogometna gala SPINS XI 2006
- 10 Saŕa Ranić: lanski kralj slovenskih zelenic
- 13 Ronaldinho ŕe drugić zapored
- 14 Intervju: dr. Milan Zver
- 17 Intervju: Rudi Zavrl
- 18 Predstavitev kandidatov: vratarji
- 19 Jasmin Handanović, Janez Strajnar
- 21 Mitja Pirih
- 22 Predstavitev kandidatov: branilci
- 23 Luka Elsner, Luka Œinko
- 24 Fabijan Cipot, Branko Ilić
- 25 Œikica Vuksanović, Miran Srebrnić
- 27 Ivan Knezović, Bojan Jokić
- 28 Predstavitev kandidatov: vezisti
- 29 Goran Arnaut, Enes Demirović
- 30 Martin Pregelj, Zoran Pavlović
- 31 Zajko Zeba, Saŕa Ranić
- 32 Predstavitev kandidatov: napadalci
- 33 Damir Pekić, Dario Zahora
- 35 Valter Birsa, Miran Burgić
- 36 Zlatan Ljubijankić, Dario Zahora
- 37 Predstavitev kandidatov: druga liga
- 38 Intervju: Srećko Katanec
- 40 Intervju: Zoran Janković
- 42 Estradniki na gali SPINS XI 2006
- 45 PrvaLiga Telekom Slovenije

Philippe Piat Prvi mož FIFPro

Vendar pa rezultati njegovega dela niso edina pomembna stvar, pač pa so bistvene postopne spremembe in projekti, ki jih želi pripeljati do konca, še zlasti v državah vzhodne Evrope. Končati želi generalizacijo, vzpostaviti pravi socialni dialog s klubi, prizadeva si za popolno politično in finančno neodvisnost vsake od članic mednarodnega sindikata in uveljaviti še nekaj drugih zamisli.

Philippe, kaj pomeni za izkušenega sindikalista podpis dogovora s Fifo?

Tisti, ki me poznajo, vedo, da nisem mož, ki živi za nagrade in odlikovanja. Vesel sem, zelo srečen in tudi ponosen, da sem bil skupaj s predsednikom Fife Josephom Blatterjem podpisnik tega zgodovinskega sporazuma, vendar, kar mene zadeva, ta sporazum zame ne pomeni konca mojih prizadevanj za nogometaše. Prav nasprotno; to je namreč edini način, da odgovorim in upravičim pričakovanja tistih, ki so mi pomagali do predsedniškega stolčka FIFPro - to je začetek razburljive dogodivščine, za katero vem, da je polna pasti, vendar verjamem, da se jim bom znal uspešno izogniti. Rad bi, da bi se beseda nogometašev slišala na mednarodni ravni. Če je nacionalnim nogometnim zvezam to všeč ali ne, jim mora biti kristalno jasno, da se odslej naprej o ničemer več ne bodo mogle odločati samovoljno, brez nas. Tega se morajo dobro zavedati, hkrati pa morajo razumeti nova pravila tako v Parizu kot Londonu, Bukarešti, Ljubljani, Alžiru, Dakarju, Rio de Janeiru ali Washingtonu.

Stvari na tem področju so potekale zelo hitro, če se spomnimo, da je Fifa šele leta 2001 s sprejetjem pravilnika o registraciji in statusu igralcev odprla vrata nogometašem ...

Če je napredek na eni strani izjemen in smo ga potrdili s podpisom sporazuma s Fifo, ki ga bodo morale poslej dosledno spoštovati vse članice Fifa, pa je socialni dialog, žal, še vedno v povojih. Če je vse od novembra 2002 ustanovitev neodvisne arbitražne komisije (DRC) Fifa za reševanje sporov očiten napredek, je treba vedeti, da bodo že jutri, v prihodnosti, vse države članice Fife, ki imajo profesionalna ligaška tekmovanja, morale ustanoviti neodvisno arbitražno komisijo za reševanje sporov, kar za nas pomeni prvi kamenček v mozaiku ter priznanje obstoja igralcev in predvsem njihovih pravic.

Te komisije bodo enakopravne ...

Resnično! In to je ena naših najlepših in največjih zmag. Da pa bo lahko prišlo do enakopravnosti med vodstvom/delodajalci in nogometaši, je izjemnega pomena, da se nogometaši združujejo, strnejo moči in se povežejo v sindikat. Od tu naprej bo nogometaš, kjerkoli že je, lažje uveljavljal svoje pravice in dosegel, da bodo poslušali njegov glas, upoštevali njegove pravice in se zanimali za njegovo korist. Delodajalci ne smejo biti edini, ki odločajo. Mi nogometaši želimo in zahtevamo enako moč kot delodajalci, želimo imeti na voljo enako orožje kot oni. Želimo aktivno sodelovati pri podpisih pogodb in dogovorov, ki nas zadevajo, in ne sprejemamo več, da se nam vsiljuje le njihova volja.

Na čelu Mednarodne zveze poklicnih nogometašev (FIFPro), ustanovljene leta 1965, je od decembra 2005 štiriinšestdesetletni Francoz Philippe Piat, ki bo mednarodni sindikat nogometašev vodil vse do leta 2007. Izvolili so ga ne le zaradi odličnega poznavanja dosjejev in težav nogometašev po vsem svetu, temveč tudi zaradi močne želje in volje po spremembah, ki so 2. novembra v Barceloni pripeljale do zgodovinskega podpisa dogovora o sodelovanju pri reševanju perečih vprašanj v tem športu z Mednarodno nogometno zvezo (FIFA).

Ali ima FIFPro tudi dovolj sredstev za vse, kar si želi doseči?

Menim, čeprav moja skromnost pri tem trpi, da je bila že moja izvolitev na položaj predsednika FIFPro jasno in glasno sporočilo mednarodnim voditeljem. Ti namreč že dlje časa dobro poznajo zvok mojega glasu ... Šalo na stran. Poleg obveznih izkušenj za to vrsto dela je moja prednost tudi srce pravega bojevnika. Nekaj mora biti jasno: čeprav sindikat FIFPro obstaja že štirideset let, lahko rečemo, da se je razvil kot prava protiutež vodilnim možem svetovnega nogometa šele, ko je posebej na mojo zahtevo konec devetdesetih let prejšnjega stoletja začel preučevati primer Bosman. Slednji je dodobra spremenil športno politiko v nogometu in posredno tudi v drugih moštvenih športih v Evropi. Vse od takrat nas nogometne oblasti gledajo drugače in igralci vedo, da mednarodni sindikat ni le prazna školjčna lupina. To je organizacija, ki trdo dela, da se stvari premikajo v korist nogometašev, da se spoštujejo predpisi in zakoni, da se izboljšujejo pogoji za delo nogometašev, da se branijo njihove pravice, da se jih zaščiti pred nevarnostmi, ki preživijo nanje, kot sta doping, rasizem ... Potrebno je, da se ves nogometni svet zaveda, predvsem nogometaši z vseh koncev in krajev, da gre blaginja nogometa in nogometašev neizogibno tudi skozi sindikat.

Ali lahko rečemo, da želite na nacionalnih ravneh vzpostaviti uspešen francoski model?

Bilo bi zelo domišljavo misliti, da to, kar delamo v Franciji, lahko služi kot model za ves svet. Vsi vemo, da se nacionalna enotnost bogati prek kulturnih razlik in lokalnih posebnosti. To je pravo bogastvo, zato se moramo v prvi vrsti prilagoditi razmeram v vsaki državi posebej. Smo trdno odločeni, da bomo izkoristili kulturne in socialne vezi, ki so se že spletle, da na mednarodni ravni ustvarimo najboljše možne pogoje za razcvet in razvoj nogometnega profesionalizma po vsem svetu.

Morali boste pomagati tudi mladim sindikatom ...

Vem, da se nemalo nogometnih sindikatov, predvsem v vzhodni Evropi, vsak dan bori za svoj obstoj, še bolj pa za svojo neodvisnost, medtem ko mi, Francozi, uživamo popolno neodvisnost

že vse od ustanovitve sindikata leta 1961. Tudi zato je FIFPro nazadnje izključila kar nekaj svojih članic, ki niso bile povsem neodvisne, zlasti so podlegle pritiskom politične in športne sfere. Da je neodvisnost sindikata lahko prava, resnična in dolgotrajna, se mora najprej pokazati na gospodarski ravni, pri gospodarski neodvisnosti. Mi spodbujamo sindikate po vsem svetu, da zavrnejo »podkupnine« nacionalnih zvez v obliki pisarn, ljudi in drugih stvari, in tudi zato smo ustanovili denarni sklad za posojila brez obresti, po katerem lahko poseže vsak od naših štiridesetih sindikatov, da si zagotovi neodvisni sedež sindikata. Zavedamo se tudi, da nekateri sindikati preprosto nimajo dovolj sredstev, da bi si pri sporih z nacionalnimi zvezami ali klubi lahko privoščili sodne stroške, zato se želijo izogniti dolgotrajnim postopkom, čeprav vedo, da imajo prav. Tudi zato bomo ustanovili brezplačno pravno pomoč, da bo lahko nogometaš vsakokrat, ko bo potrebno, uveljavljal svoje pravice na sodišču in vztrajal, da se predpisi in zakoni dosledno spoštujejo.

Je vse te projekte težko financirati?

Pravice iz videoigrice in naše gala prireditve bi morale zadostiti našim potrebam. Predstavljale naj bi dovolj sredstev, da bomo lahko brez večjih težav izpeljali vse naše ambiciozne projekte, del pa predstavljajo tudi sindikalne članarine. Neodvisnost tako FIFProja kot vseh naših članov je edino zagotovilo naših bodočih akcij, kar zadeva profesionalni nogomet. Čeprav to marsikomu ni všeč, je organizacija FIFPro naša svoj prostor pod soncem in se vpisala v zgodovino nogometa. Na tem mestu bi se rad zahvalil tudi našemu generalnemu sekretarju Theu van Seggelenu in njegovi odlični ekipi. Brez njegovega dela FIFPro ne bi bila tako močna in ugledna mednarodna organizacija, kot je dandanes. Po zaslugi naših zaposlenih in podpori prostovoljcev bomo nadaljevali prizadevanja za izboljšanje slovesa in - vem, da se spet ponavljam - predvsem neodvisnost FIFProja in vseh naših članic.

Prevedla in priredila Zala Zaletel

**INTERNET NA
VSAKEM KORAKU.**

Do **1,8 Mb/s.**
HSDPA UMTS

S HSDPA UMTS kartico je vaše surfanje **bliskovito**, saj omogoča najhitrejši mobilni prenos podatkov v Sloveniji. Kot da bi bili za svojim domačim računalnikom! Prav zato lahko na vsakem koraku s svojim prenosnim računalnikom brskate po internetu, pišete in odgovarjate na elektronsko pošto, ali preprosto – uživajte v vseh razsežnostih internetnega dostopa!

Mobitel UMTS

Nova generacija mobilnih telekomunikacij

Kakšen moški pa si, če ne uporabljaš Malizie !?!

VLJUDNO VAS VABIMO NA
2. NOGOMETNO GALO SPINS XI 2006
IZBOR NAJBOLJŠIH NOGOMETAŠEV V SLOVENIJI

V SOBOTO, 02. DECEMBRA 2006 OB 18.30
V HOTELU MONS V LJUBLJANI

PROGRAM:

18.30 PRIHOD GOSTOV IN POGOSTITEV
19.30 PRIREDITEV S PODELITVIJO NAGRAD
20.30 GALA VEČERJA

OD 22.00 VIP PLAYERS PARTY V HOTELU DOMINA, V 1. NADSTROPJU

ZARADI NEPOSREDNEGA SNEMANJA PRIREDITVE VAS PROSIMO, DA NE ZAMUJATE. VABILO VELJA LE ZA POVABLJENO OSEBO.

2. NOGOMETNA GALA SPINS XI 2006

SPINS XI

ORGANIZATOR: SINDIKAT PROFESIONALNIH NOGOMETAŠEV SLOVENIJE
V SODELOVANJU Z: NZS, ZDRUŽENJE KLUBOV 1. SNL
MEDJSKI POKROVITELJI: EKIPA, SIOL

Nastopajoči:

Tolkalna skupina STOP, Skupina Tolovaj Mataj in HIP-HOP,
Pižama, Juan Vasle, Manca Izmajlova, Rožmarinke

Najboljši klub v mestu!

Eklub

Včlani se na
e-stave.com

Staviti lahko tudi preko wapa, kjerkoli, kularkoli. wpa.e-stave.com

Nogometna gala 2005

Ranič prvi kralj slovenskih zelenic

Sindikata profesionalnih igralcev nogometa Slovenije (SPINS) na čelu z idejnim tvorcem, neutrudnim predsednikom Dejanom Stefanovičem, je vnesel v domače nogometno okolje domiselno podelitev nogometnih priznanj. Slednjih je bila ob koncu leta 2005 deležna najboljša enajsterica po okusu igralcev prve in druge lige, poseben pokal pa je bil namenjen še najboljšemu od najboljših. Prvič je doletela nevsakdanja čast člana HiT Gorice Sašo Raniča.

Nogometna gala 2005 je združila v sebi vse potrebno, kar zadošča za popolno ugodje. Ljubezen do nogometa in glasbe so oplemenitili sproščeni klepeti (ravno kar se je namreč začel tudi zimski premor) ob imenitni pogostitvi, v oči pa je bodla lepota enajstih pokalov SPINS XI, ki so zasluženo odromali v prave roke in bodo v prihodnosti predstavljali neizpodbitno motivacijo za vse prvoligaške nogometaše. Tako je bila več

kot uspešno začrtana smernica bodočih srečevanj mojstrov okroglega usnja po končanih sezonah.

In kakšna je bila najboljša postava po izboru članov sindikata SPINS? Oziroma nogometašev prve in druge slovenske lige, če vam je lažje ... V toplem zavetju Grand Media Casino Ljubljana je 9. decembra prejel mikavno nagrado v izboru za najboljšega igralca član državnih prvakov iz Nove Gorice Saša Ranič, medtem ko so idealno enajsterico sestavljali Mitja Pirih (HiT Gorica), Branko Ilič (Domžale), Sebastijan Gobec (CMC Publikum), Aleš Kokot (HiT Gorica), Miran Srebrnič (HiT Gorica), Simon Sešlar (CMC Publikum), Andrej Komac (HiT Gorica), Goran Jolič (Primorje), Sebastijan Cimerotič (CMC Publikum) in Kliton Bozgo (Maribor).

Vseh enajst junakov je prejelo iz rok vodilnih delavcev slovenskega nogometa delo slovenskega akademskega kiparja Viktorja Plestenjaka, ki ponazarja notranjo dinamiko in lepoto priljubljenega športa, imenovanega nogomet. Po izboru glasovalcev slovenskega športnega spletnega portala SiOL Sportal

je bil izbran za najboljšega nogometaša Sebastijan Cimerotič, ki pa se, žal, ni mogel udeležiti prireditve, saj se je po besedah njegovih zvestih prijateljev (ki so tudi prevzeli nagrado) mudil na pogovorih o klubskem prestopu v Nemčiji. Ko je napočil čas za vrhunec večera, je stopil na oder še glavni urednik slovenskega športnega časopisa Goran Obrez in nekaj trenutkov pozneje predal loroviko Ekiye, izdelano v Rogaški Slatini, takrat 24-letnemu veznemu igralcu iz vrst državnih prvakov. Saša Ranič je navdušil svoje kolege in tekmece z razkošnim znanjem, plod katerega so bile v tekmovalni sezoni 2004/05 imenitne asistencije in pogosto zmagoviti zadetki. Trener Pavel Pinni je spoznal njegovo pomembnost le sezono pozneje, ko je bil Saša prisiljen zaradi nevšečnih poškodb in bolezni izpustiti doberšen del državnega prvenstva. Da se Rane počasi vrača, razkriva tudi strelski učinek v jesenskem delu PrveLige Telekom Slovenije in vnovična kandidatura za najboljšega nogometaša leta.

Nogometna gala 2005 je pričarala kar nekaj nepozabnih trenutkov, ki jih bodo slovenski nogometni zvezdniki le s težavo pozabili. Na odru se je s kitaro in v družbi ožjih sodelavcev na basu in bobnih predstavil trener Domžal Slaviša Stojanovič in navdušil s priredbo makedonskih legend rocka Leb i sol. Kar zadeva glasbeni program, je še enkrat obudil spomin na zlate čase Katančeve

čete neuničljivi Peter Lovšin, ki je ponosno zapel ponarodelo pesem Slovenija gre naprej. Nostalgičen nasmeh je izjavil tudi Poloni & Guštiju, ki sta imela čast, da sta z glasbeno točko odprla nogometni večer. To pa še zdaleč ni bilo vse. Za smeh in solze radosti sta poskrbela imitatorja Jure Mastnak in Marjan Šarec, na koncu prireditve pa je bila ekskluzivno predstavljena še uradna žoga (takrat) prihajajočega svetovnega prvenstva v Nemčiji - Teamgeist. In to v velikanski obliki. Podelitev slovenskih nogometnih oskarjev je namreč potekala ravno na večer, ko so v Leipzigu žrebali skupine za spektakel. Slovenski nogometni asi v družbi najboljših svetovnih nogometašev? Zakaj pa ne. Nogomet ima vendarle svojo moč.

NOVO!

ETERA

Večnamenski hladilni gel
z eteričnimi olji za nego in dobro počutje

- Sprošča in poživlja pri splošni utrujenosti, slabem počutju in stresih.
- Hladi in blaži otekline.
- Povečuje gibljivost sklepov.
- Zaščita pred piki in nega po pikih insektov.
- Vlaži in neguje kožo.

Na voljo v lekarnah in specializiranih prodajalnicah
www.favn.si telefon 01 43 63 188

QUATTRO™

**PRVI
BRIVNIK S
4 REZILI!**

**WILKINSON
SWORD**
GET READY

DARILNI BONI ATLANTIS

1. PAKET DOŽIVETIJ

- 4 urna otroška vstopnica za Svet doživetij /vikend/
- Banana ATLANTIS
(primeren za otroke ali študente za Novoletno obdaritev, rojstni dan, ...)

2.400,00 SIT
(10,02 EUR)

2. PAKET ZDRAVI SENIOR

- 4 urna vstopnica za Termalni tempelj /vikend/
- Vroča ponudba (rogličček, sok, kava)
(primeren za starše ali starejše za vse priložnosti)

2.500,00 SIT
(10,43 EUR)

3. PAKET SPROSTITVE

- 4 urna vstopnica za Deželno savn (vikend)
- Solatni krožnik Atlantis
(primeren tako za zaposlene, kot tudi za poslovne partnerje)

5.090,00 SIT
(21,24 EUR)

4. ČOKOLADNI PAKET

- Dnevna vstopnica za Deželno savn /vikend
- 15 minutna tajska masaža
- čokoladna savna
- čokoladni funde
(primeren za vse, ki uživajo ob vonju in okusu čokolade)

1 oseba 8.640,00 SIT (36,05 EUR)
2 osebi 17.280,00 SIT (72,10 EUR)

5. PAKET PRESENEČENJA

- Dnevna vstopnica za Deželno savn (vikend)
- 50 minutna tajska masaža z aromatičnimi olji
- Vroča ponudba (rogličček, sok in kava)
- Kosilo iz dnevne ponudbe
- Kozarec penine
(primeren za vse, ki znajo uživati in to privoščijo tudi drugim z nakupom darilnega bona)

16.000,00 SIT
(66,77 EUR)

ATLANTIS
VODNO MESTO

Nakup je možen

po e-trgovini

www.btc-city.com

ali na recepciji

Vodnega mesta Atlantis

tel. 01/5885 21 00.

BTC CITY

Ronaldinho še drugič zapored

Šestega novembra 2006 se je po vsem svetu hitro razširila vest, da je nogometne podanike znova najbolj navdušil brazilski virtuoz Ronaldinho. In to ne povsem navadne podanike, temveč kar profesionalne nogometaše z vseh petih celin. Slednji so namreč glasovali za najboljšega v tekmovalni sezoni 2005/06. Smetana je na koncu pripadla zvezdniku Barcelone, ki je očitno z izjemnimi igrami v ligi prvakov in španskem prvenstvu popravil sled vtis v dresu brazilske izbrane vrste na svetovnem prvenstvu v Nemčiji. V idealno enajsterico se je uvrstilo kar sedem igralcev, ki so nastopili v finalu tekmovanja vseh tekmovalcev na Olimpijskem štadionu v Berlinu. Glasovanje je kot vedno »zakuhalo« Mednarodno združenje profesionalnih igralcev (FIFPro).

Ronaldinho Gaúcho, čigar pravo ime Ronaldo de Assis Moreira najbrž ne bi povzročalo resnejših skomin bežnim poznavalcem okroglega usnja, je postal še drugič zapored nogometaš leta po glasovanju stanovskih kolegov. Po podatkih FIFPro je oddalo svoj glas približno 43 tisoč profesionalnih nogometašev, med njimi pa ni manjkalo tudi Slovencev. »Počaščen sem. To priznanje mi predstavlja še dodatno motivacijo za delo,« je povedal po razglasitvi dolgolasi vele mojster nogometne žoge, brez katerega bi se Barcelona le s težavo povzpela na evropski klubski prestol.

Čeprav so 26-letnega Ronaldinha izbrali za najboljšega v večini držav, so profesionalni nogometaši v njegovi domovini, Braziliji, oddali največ glasov na naslov Francoza Zinedina Zidana. Najverjetneje jih je Zizou prepričal z zrelo in nepozabno predstavo na četrtfinalnem dvoboju svetovnega prvenstva 2006 v Nemčiji, ko so iz neznanih razlogov neprepričljivi petkratni svetovni prvaki ter branilci naslova na lastni koži občutili moč galskih petelinov. In kdo še sestavlja najboljšo enajsterico?

V najboljšem moštvu je, razumljivo, na voljo le enajst mest. Glasovalci so morali izbrati vratarja, štiri branilce, tri vezne igralce in tri napadalce. Najboljši med najboljšimi so postali Italijan Gianluigi Buffon (Juventus), Francoz Lilian Thuram (Barcelona), Italijan Fabio Cannavaro (Real Madrid), Anglež John Terry (Chelsea), Italijan Gianluca Zambrotta (Barcelona), Italijan Andrea Pirlo (Milan), Francoz Zinedine Zidane (končal kariero), Braziliec Kaka (Milan), Kamerunec Samuel Eto'o (Barcelona), Francoz Thierry Henry (Arsenal) in junak večera, Braziliec Ronaldinho (Barcelona). Slovenski nogometaši bi podobno kot Ciprčani skoraj v popolnosti »uganili« vseh enajst igralcev, a so namesto Thurama dali prednost ljubljencu ženskega dela občinstva, Italijanu Alessandru Nesti (Milan). Povsem enako enajsterico, kot je bila izbrana na koncu, so določili le Belgijci.

Za najboljšega mladega nogometaša so razglasili (zdaj žal poškodovanega) Argentinca Lionela

Messija (Barcelona), medtem ko je nagrado za najboljšega mladega nogometaša po izboru navijačev dobil Portugaliec Cristiano Ronaldo (Manchester United). Posebno priznanje za zasluge v nogometu je prejel še en igralec Barcelone, Kamerunec Samuel Eto'o.

Slavnostna razglasitev najboljših bi morala po prvotnem scenariju potekati v začetku novembra v Atenah, a je bil nogometni večer zaradi nesporazumov med grško vlado in angleškim komercialnim partnerjem FIFPro odpovedan. Mednarodno združenje profesionalnih igralcev se je odločilo, da bo podelilo priznanja izbranim nagrajencem kar v njihovem domačem okolju, na nogometnem štadionu. Tako je, denimo, Ronaldinho prejel pokal iz rok (kakor tudi njegovi trije soigralci iz vrst Barcelone Lionel Messi, Gianluca Zambrotta in Lilian Thuram) 24. novembra na štadionu Nou Camp. Člana Milana Kaka in Pirlo sta ga na San Siru prejela tri dni pozneje. Morda je tudi to pomagalo rossonerim, da so s tesno zmago nad Messino prekinili sramoten niz osmih tekem brez zmage v italijanskem prvenstvu. Kapetan Chelseaja John Terry je prejel pokal na domačem »dvorišču« v Londonu pred tekmo z mestnim tekmeccem West Ham Unitedom 22. novembra, tam, kjer ti lahko resnično od srca zaploskajo za mikavno trofejo zvesti navijači.

Kateri od igralcev PrveLige Telekom Slovenije bo podoživel Ronaldinhevo usodo na slovenskem prostoru 2. decembra v ljubljanskem hotelu Mons?

Rok Plestenjak

An advertisement for Eklub. At the top, it says 'Samo za člane Ekluba!' in the Eklub logo. Below that is a line graph with a y-axis from 0 to 24 and an x-axis with labels 1 through 24. The graph shows a fluctuating line. To the right of the graph, it says 'Preglejte statistiko dogodkov'. At the bottom, it says 'in stavite!' and 'e-stave.com'.

Dr. Milan Zver

V nogometu pogrešam več zdravih odnosov

Minister za šolstvo, znanost in šport Milan Zver se je rodil 25. maja 1962. Osnovno šolo je obiskoval v Destrniku, gimnazijo na Ptuju. Leta 1998 je uspešno zagovarjal doktorsko tezo Avtonomizem pri Slovencih na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani. Med letoma 1997 in 2002 je bil član Državnega sveta Republike Slovenije. Na državnozborskih volitvah je bil pred dvema letoma izvoljen za poslanca, od decembra 2004 pa v Janševi vladi vodi Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. V prostem času rad igra tenis, nogomet in šah, na raziskovalnem področju pa razvija v Sloveniji še ne uveljavljeno interdisciplinarno raziskovalno polje - ekonomsko sociologijo, v okviru katerega konceptualizira model ekonomske kulture. Veliko novinarskega prahu in zavidanja moškega dela občinstva je vzbudila tudi njegova hči Manca, ki je zmagala na priljubljenem lepotnem tekmovanju Miss Hawaiian Tropic. Nas je zanimalo mnenje športnega ministra o položaju nogometa v Sloveniji, prvoligaškem tekmovanju, članski izbrani vrsti, Sindikatu profesionalnih igralcev nogometa Slovenije (SPINS) ...

Kakšno skrb posvečate nogometu kot sociološkemu pojavu na vašem ministrstvu?

Ministrstvo financira športne dejavnosti skladno s pravili igre, in pri tem ne delamo izjem.

Vzemimo slovenski šport kot celoto. Kako kot minister vzdržite želje različnih športnih zvez po povečanju finančnih sredstev in vsakodnevnih potreb?

Včasih kar težko, še zlasti zato, ker bi rad vsem ustregel. Mnogi se ne zavedajo, da ima država vse bolj omejene možnosti poseganja v športno polje.

Ali je nogomet tako kot v večini sveta najbolj priljubljena moštvena športna igra tudi v Sloveniji?

Verjetno res. Zaradi svoje enostavnosti, množičnosti, svetovne razsežnosti, lahko bi rekel tudi zasidranosti med ljudmi, je priljubljenost nogometa tudi manj odvisna od vsakodnevnih uspehov oziroma neuspehov slovenskih nogometašev. Nekatere druge panoge nimajo te sreče. Zato je priljubljenost nogometa tudi bolj stabilna, kar je pomembna konkurenčna prednost v smislu zagotavljanja dovolj široke baze mladih

igralcev, interesa sponzorjev, pozornosti javnosti in podobno.

Pred začetkom tekmovalne sezone 2006/07 se je prvoligaško tekmovanje preimenovalo v PrvaLiga Telekom Slovenije, glavni sponzor pa je postal Telekom Slovenije. Je upravičil vaša pričakovanja?

Bil sem gost na uvodni predstavitvi in moram reči, da sem začutil pozitiven premik, predvsem v marketinškem delu ter na področju komuniciranja s ciljnim javnostmi. Težko pa ocenjujem dogajanje skozi sezono, saj ne poznam podrobnosti. Navzven se opaža neka identiteta lige, kar je dobro. Zdi se mi, da je tudi poslovanje klubov boljše.

Kaj bi še po lastnem mnenju spremenili oziroma kaj še manjka slovenskemu nogometu do boljše kakovosti?

Teh dejavnikov je ogromno. Vedeti moramo, da je šport tipična stvar civilno-družbene sfere. Vsaj moral bi biti. In prav je tako. Država zaradi omejitev, ki jih postavlja okvir Evropske unije, že dolgo ni več ključni dejavnik, čeprav skušamo nogometu ter ostalim športnim panogam nasploh nuditi čim bolj stimulatивно zakonsko okolje za razvoj. V zadnjih dveh letih smo močno pospešili tudi vlaganja v športno infrastrukturo, štipendije nardarjenim športnikom in podobno. Vse ostalo je na plečih delavcev v posameznih panogah. V nogometu pogrešam več zdravih odnosov.

Ali je slovenski nogomet brez sodelovanja

klubov iz večjih mest (do primera Factorja zgodbi Olimpije in Bežigrada, Mura, Triglav ...) obsojen na propad?

Ne bi ravno rekel, da je obsojen na propad, vsekakor pa to dejstvo kaže na razmere v slovenskem nogometu. V konkurenci različnih športov moramo po mojem mnenju nujno vzpostaviti močne cen-

tre, največje baze potencialnih igralcev pa so ravno v velikih mestih. Zato dolgoročno slovenskemu nogometu takšno stanje prav gotovo ni v prid.

Katera je zadnja prvoligaška nogometna tekma, ki ste si jo ogledali v Sloveniji?

Zelo rad spremljam nogomet, še zlasti v živo. Žal pa imam za to vedno premalo časa. Nazadnje sem si ogledal tekmo med Mariborom in ptujsko Dravo.

Kateri klub vam je najbolj pri srcu?

Na to vprašanje bom odgovoril po zaključku svojega ministirovanja.

Nogometaši sami med seboj izbirajo najboljšega posameznika oziroma ekipo za leto 2006. Se vam zdi akcija SPINS XI medijsko dovolj podprta?

V poplavi različnih izborov športnikov ob koncu leta se je sicer v kratkem času, na bliskovit način težko uveljaviti, vsekakor pa je ta izbor zelo referenčen, saj nogometaši najbolje vedo, kdo je najboljši. Zato bo ta izbor gotovo uspešen. Še zlasti ker je vpet tudi v mednarodno okolje, kar je dodatna razsežnost, na kateri velja graditi identiteto prireditve. Žal se samega dogodka zaradi že dogovorjenih obveznosti ne bom mogel udeležiti, čeprav sem si to želel.

Sindikata profesionalnih igralcev nogometa Slovenije (SPINS) se trudi za urejevanje pravic nogometašev v Sloveniji. Ste se že kdaj soočili z njegovim področjem dela?

Povedati moram, da je bila delegacija sindikata med mojimi prvimi gosti po prevzemu mandata pred dvema letoma. Ravno v teh dneh pa se moji sodelavci dogovarjajo za novo srečanje. Sicer pa ima sindikat redne stike tudi z mojimi kolegi v Direktoratu za šport.

Ste tudi sami kdaj trenirali nogomet?

V svoji mladosti sem treniral marsikaj, med drugim tudi mali nogomet.

Ali so skromni dosežki članske reprezentance tudi ogledalo slabega dela v slovenskem nogometu?

Verjetno neka korelacija obstaja. Se je pa treba

zavedati, da je nogomet svetovna igra in da se morajo v nekem trenutku za večje uspehe, kot so uvrstitve na velika tekmovanja, prekriti različni dejavniki, tudi sreča. Nekateri od teh dejavnikov pa so nujni. Med drugim tudi urejena piramida organiziranosti nogometa. Tukaj pa verjetno res ni vse v najlepšem redu.

Mlada reprezentanca je pokazala določen potencial. Mislite, da bo prekosila zdajšnjo generacijo in se podala na pot zlate generacije?

Matematične enačbe tukaj ne igrajo vloge. Močno upam, da se bo dokazani potencial prenesel tudi v člansko vrsto. Bo pa treba za to trdo delati.

Katerega posameznika v slovenskem nogometu bi najbolj postavili v ospredje?

Zlatka Zahoviča.

Bi si raje želeli videti na predsedniškem položaju Nogometne zveze Slovenije (NZS) Rudija Zavrla ali Ivana Simiča?

Na to vprašanje so odgovorili delegati na pretekli skupščini. Odločili so se za nadaljevanje dosedanje poti. To odločitev je treba spoštovati, nisem pa prepričan, da je najboljša.

Se je s sporom Srečka Katanca in Zlatka Zahoviča uradno začel konec slovenske nogometne pravljice?

Oba omenjena sta ključna igralca v tej pravljici. Menim, da nihče od njiju ni odigral 'hudobnega volka'. Tega gre iskati drugje. Zame bosta ostala oba vedno velika.

Kateri je za vas najboljši prvoligaški igralec v letu 2006?

Odločal bi se med Seadom Zilićem (Drava), Erminom Rakovičem, Sebastianom Cimerotičem (oba Domžale) in Zajkom Zebo (Maribor).

Ali so Domžalčani glede na visoko prednost, ki so si jo priborili v jesenskem delu, prvi kandidati za osvojitve klubskega državnega naslova?

Verjetno res. Ne pozabite pa, da vijolice cvetijo sopladi ...

Rok Plestenjak

Atraktivne nagradne igre!

Bingo Lev vsak ponedeljek, srede in petek ob 21. uri!
Že več kot 20.000 €!

Levji Lotto vsak četrtek in nedeljo ob 22. uri!
Osvojite do 10.000 €!

BINGO LEV

LEVJI LOTTO

CASINO LEV IGRALNI SALON
Zabava je v centru!

Vošnjakova 1 (Hotel Lev), Ljubljana, ODPRTO NON STOP! VSTOPNINE NI!

www.casinolev.com

**Elektroncek Group
of Companies**

is the trendsetter in the world of entertainment to thrill every casino player, by developing luxury gaming products and implementing unique and outstanding concept of gambling to casinos worldwide.

LUXURY GAMING PRODUCTS

Organic

WWW.ELEKTRONCEK-GROUP.EU

Rudi Zavrl

Vrniti ugled, ki smo ga nekoč imeli

Rudi Zavrl je predsednik Nogometne zveze Slovenije že sedemnajst let. V zadnjem obdobju se je znašel v neprijetnem položaju. Po slabih dosežkih članske reprezentance so bili vse glasnejši tisti, ki so zahtevali njegov odstop, a je na skupščini NZS, ki je bila 16. novembra 2006, dobil zaupnico in bo do leta 2009 še vedno prvi mož slovenskega nogometa. Nato se bo, kot je najavil, poslovil od odgovorne funkcije, še pred tem pa ga čakajo mnogi izzivi.

Na nedavni skupščini NZS na Brdu pri Kranju ste ohranili zaupanje delegatov, ki so vas februarja leta 2005 izvolili na odgovorno mesto, in opozicijo premagali s 24 glasovi proti 11.

Vesel sem, da se je razpletlo tako, kot se je. Dobil sem potrdilo, da večina še vedno verjame v uresničitev programa, ki smo ga sprejeli ob začetku mandata. Ugotovljeno je bilo tudi, da je finančno poslovanje zakonito in transparentno in da je NZS stabilna institucija. Zaradi zadnjih dogodkov ne bomo spreminjali načrtov. Posvečali se bomo standardnim obveznostim. Pri nogometu ni mogoče odkriti Amerike. Ve se, kaj je najbolj pomembno. Bo pa v prihodnjem obdobju prednostna naloga reprezentanca, ki v zadnjem času najbolj šepa. Skušali bomo narediti vse, da ji vrnemo ugled, ki ga je nekoč imela. Potrebna bo podrobna analiza dela zadnjega obdobja. Morali bomo ugotoviti, kje so bile narejene napake.

Eden vaših prvih ukrepov po izkazani zaupnici je bila sporazuma prekinitev pogodbe s selektorjem članske reprezentance Brankom Oblakom. Naposled ste se le odločili za korak, ki so ga mnogi zahtevali že pred časom ...

Sprememba je bila nujna. Niti ne toliko zaradi tega, ker bi reprezentanca dosegala katastrofalne izide, pač pa zato, ker je v ekipi in okoli nje vladalo anemično stanje. Nabralo se je preveč negativnega. Minulih kvalifikacij nismo odigrali slabo, nato pa se je začel padec. Kvalifikacije za evropsko prvenstvo 2008 smo začeli porazno. Ni bilo druge rešitve, kot da se

selektorju zahvalimo za sodelovanje. Pogodbo smo prekinili sporazumno, o tem, kakšni so bili pogoji predčasne prekinitve, pa ne bi razglabljal.

Kdo bo naslednji, ki bo vodil najboljšo slovensko reprezentanco?

Upam, da bo do konca leta že znano, kdo bo nasledil Oblaka. Decembra bomo podrobno analizirali kandidate in skušali izbrati tistega, ki bo najbolj ustrezal kriterijem, ki so za selektorsko delo znani. Mora biti dober poznavalec nogometa, delaven, ambiciozen, dovolj strokoven in mora imeti avtoriteto. Na podlagi pogovorov, ki jih bomo opravili s njimi, se bomo odločili za najprimernejšega. Kandidatov je veliko. Utegne se zgoditi, da bo prvič doslej izbrano vrsto vodil tujec, lahko pa gre novega vodjo iskati med prvoligaškimi trenerji, ki delujejo v Sloveniji. Zelo realna opcija je tudi nekdanji reprezentant Darko Milanič.

Kvalifikacije za evropsko prvenstvo 2008 je Slovenija začela slabo. S prepričljivima gostujočima porazoma proti Belorusiji in Bolgariji ter domačo zmago proti skromnemu Luksemburgu. Kako napreje?

Upati na uvrstitev na naslednje veliko tekmovanje ni realno. Že tako v konkurenci Romunije, Nizozemske in Bolgarije ni bilo veliko možnosti, da bi se uvrstili na prvi dve mesti, zdaj, ko smo že izgubili dve tekmi, pa je upanja še manj. Moramo zgraditi ekipo za naslednje kvalifikacije. Sem pa proti temu, da bi se na silo pomlajevalo. Naj igrajo najboljši. Selektor, kdorkoli že bo, ne bo imel postavljenih nobenih ciljev.

Pred časom ste najavili, da se boste leta 2009, ko se vam izteče peti mandat, nepreklicno poslovili od zdajšnje funkcije. So na takšno odločitev vplivali zadnji dogodki?

Nikakor ne. Sam sem se že pred začetkom zdajšnjega mandata odločil, da bo ta moj zadnji. Nihče ni niti najmanj vplival na mojo odločitev.

In kdo bi vas na predsedniškem stolčku NZS lahko nasledil?

O imenih bi težko govoril, lahko pa povem, da bo, če bo delal podobno kot mi, dober predsednik. Vsak,

ki bo prišel, bo moral dati vse od sebe, da bo delal v korist slovenskega nogometa. V zvezi so zakonitosti, ki veljajo za vse. Če se jih ne izpolnjuje, je to slabo. Zveza je v odličnem stanju, novi predsednik v roke gotovo ne bo dobil pogorišča.

Pred časom je propadla Olimpija, morda najuglednejši slovenski nogometni klub. Se bežigradskega ponosa ni dalo rešiti?

Očitno ne. Žal je tako, a jasno je, da NZS ni mogla preprečiti propada slovitega slovenskega kluba. Dolgovi, ki so si jih nakopali za Bežigradom, so bili previsoki. Ni bilo več nikogar, ki bi lahko rešil propad ljubljanskega kluba. To ni nič novega in lahko se v prihodnosti podobno zgodi še kje, ne samo v nogometu. Zato pa je treba delovati transparentno in v skladu z možnostmi. Trenutno se za Bežigradom trudijo z novim projektom, ki naj bi obudil Olimpijo, kar je vsekakor dobro. Za zdaj gre novi Olimpiji vse po načrtih in upam, da bo podobno tudi v prihodnosti. Slovenski nogomet potrebuje Olimpijo.

Novost v slovenskem prostoru je nogometni sindikat, ki deluje od leta 2003. Vaše mnenje o Spinsu?

Zgolj pozitivno. Socialni dialog je v nogometu nujen in zdaj je tu sindikat, ki povezuje klube in nogometaše, delodajalce in delavce. Je pa res, da želijo v slovenskem sindikatu nekatere stvari narediti prehitro. Določene pristojnosti si razlagajo napačno.

Verjetno mislite na očitke predstavnikov sindikata, ki NZS očitajo neposlušnost za njihove težave?

Dejstvo je, da NZS in SPINS ne moreta preveč sodelovati, saj je jasno, da je Združenje nogometnih prvoligašev tisto, ki naj bi bilo vseskozi v stikih s sindikatom. ZNPL predstavlja delodajalce, SPINS pa nogometaše. Verjamem, da se bodo v prihodnosti določeni nesporazumi zgladili.

Spins bo tudi letos izbral najboljšega nogometaša v PrviLigi Telekom Slovenija. Kdo je bil po vašem mnenju najboljši v letu 2006?

Gotovo nekdo iz vrst Domžal, ki so odlično odigrale jesenski del sezone 2006/07, zelo dobro pa nastopale tudi v spomladanskem delu minule sezone, ko so osvojile drugo mesto. Sam bi na prvo mesto postavil Ermina Rakoviča ali pa Zlatana Ljubijankiča.

In kdo je bil najboljši na svetu?

Brez kakršnihkoli pomislekov brazilski čarovnik in zvezdnik španskega ter evropskega prvaka Ronaldinho. Rok Viškovič

EKIPA

darilo športu

STAVE

Pri roki 24 ur!

www.e-stave.com | wap.e-stave.com

NOMINIRANCI 2006

VRATARJI

JASMIN HANDANOVIČ

JANEZ STRAJNAR

MITJA PIRIH

HANDANOVIČ JASMIN

Najzaslužnejši za prvo lovoriko Kopra

VRATAR

Skupaj z Mitjo Pirihom in Janezom Strajnarjem kandidira za najboljšega vratarja slovenske lige v letu 2006. Njegov izbor je dokaj logičen, saj je bil med najbolj zaslužnimi za prvo lovoriko Kopra, uspelo se mu je prebiti tudi v reprezentanco, njegove nadaljnje ambicije pa so povezane z branjenjem v tujini.

»Čeprav sem letos precej napredoval, nisem pričakoval, da bom tako hitro nominiran za najboljšega slovenskega vratarja. Čeprav je bilo nekaj nastopov dobrih, z jesenskim delom sezone v celoti namreč ne morem biti povsem zadovoljen. Morda je na takšen izbor vplivalo tudi povabilo v reprezentanco,« je ljubljčan v vratih Kopra začel iskreno. Ali je zadovoljen z doseženim v letu 2006? »V spomladanskem delu prejšnje sezone smo s Kopro dosegli določen napredek, osvojili smo pokal, in s tem sem lahko zelo zadovoljen. Enako velja za moje predstave. Škoda je le, da se v novi sezoni - tako v igralskem kadru kot v vodstvu kluba - nismo najboljše ujeli, vsekakor si želimo boljših rezultatov. Upam, da se nam bo tako kot v prejšnji sezoni uspelo prebiti proti vrhu vsaj v spomladanskem delu sezone, verjamem in upam, da bo Kopro uspelo ubraniti pokalno lovoriko.«

V letu 2006 je spoznal tudi utrip v članski reprezentanci. »Pri dveh tekmah sem bil poleg (na prijateljski tekmi doma z Izraelom in na kvalifikacijski z Bolgarijo v gosteh, op. p.), ker

je moj bratranec pomagal mladi reprezentanci. Fantje v izbrani vrsti so vsi zelo v redu, vzdušje pa ekstremno dobro seveda ni moglo biti, povezano je bilo z ne najboljšimi rezultati. Vendar vsi upamo na lepšo prihodnost, želim si seveda, da bi se kdaj lahko preizkusil tudi v reprezentančnem dresu. Vendar pa je konkurenca huda, zlasti zaradi Samirja, tu je kajpak še vedno Borut Mavrič.« Bilo bi prelepo, če bi se mu v enem letu uresničile vse želje. Navsezadnje je to leto, ko je neposredno vplival na osvojitve svoje prve prave lovorike. »Moja doslej najpomembnejša tekma je bil finale pokala s Kopro, ko smo v Celju po streljanju enajstmetrovk premagali Publikum. To je bil največji uspeh kluba in tudi moj osebni, saj sem ubranil enajstmetrovko Sebastjanu Gobcu.« Je bila to tudi sicer njegova najboljša tekma? »Ne, kar nekaj boljših je bilo. Po zares dobrih obrambah se mi je v spomin vtisnila predvsem tekma iz prejšnje sezone, v začetku maja smo zmagali v Lendavi z 1:0, čeprav smo bili zelo oslABLJENI brez Laziča, Kariča, Rudonje in še nekaterih drugih, tako da smo šli na pot z mladinci.« Kot nominiranec za najboljšega vratarja ima verjetno ambicije oditi v tujino? »Res je, rad bi se preizkusil v tujini. Želel bi spoznati, kako je, ko prideš v zares urejene razmere. Položaj se sicer na celotnem področju izboljšuje tudi v Sloveniji, vendar pa smo finančno omejeni in z odhodom v tujino je pri nogometaših povezana tudi eksistenca.« **Metod Grkman**

SPINS XI po njegovem izboru:
Mladen Dabanovič; Aleš Puš, Enes Handanagič, Ivan Knezovič, Igor Lazič; Saša Ranič, Enes Demirovič, Simon Sešlar; Zlatan Ljubijankič, Ermin Rakovič, Dario Zahora

JANEZ STRAJNAR

400 tekem v prvi ligi

VRATAR

Če sta se v ožji izbor za najboljšega vratarja leta uvrstila prva čuvarja mreže državnih in pokalnih prvakov, je logično, da je kot tretjemu to uspelo tudi vratarju prepričljivo vodilne ekipe lige v novem prvenstvu. Janez Strajnar ima med vsemi tudi največ izkušenj, debija iz slovenske prve lige se spomni še iz časov pred osamosvojitvijo, na predzadnji letošnji tekmi pa je postavil svojevrstni mejnik.

»Gre za priznanje za dosedanje delo in spodbudo za naprej. S tem, ali se bom uvrstil v ožji izbor te akcije, se sicer nisem obremenjeval,« se je glasil Strajnarjev uvodni komentar Spinsovega izbora najboljših v letošnjem letu. Lahko bi rekli, da primerno izkušnjam ni bil evforičen zaradi tega. »Spinsova akcija je kopija podobnih v tujini, ki jih organizirajo zveze profesionalnih igralcev. Primerno in korektno se mi zdi, da o najboljših odločamo neposredni proizvajalci, ki se tudi najboljše poznamo med seboj.«

Kako ocenjuje doseženo v letu 2006? »Z Domžalami smo bili letos zelo uspešni, prejšnjo sezono smo bili v prvenstvu takoj za Gorico, uvrstili smo se v evropsko tekmovanje, v novem prvenstvu nam gre še bolje in smo vodilna ekipa lige. Grenak priokus vsemu daje le to, da v pokalu Uefa nismo uspeli ponoviti lanskega dosežka,

tokrat smo obstali na pragu uvrstitve v prvi krog tega tekmovanja. V celoti gledano sem z letošnjim letom zelo zadovoljen.«

Pri že zrelih in polnih 35 letih še zdaleč ni brez ambicij. »Vsi moji načrti in ambicije so povezani in pogojeni z mojim zdajšnjim klubom, želim, da sezono zaključimo v slogu uspehov iz jesenskega dela in da v Domžale pripeljemo prvi državni naslov. Želim vsaj še nekaj let igrati v slovenskem nogometnem prostoru, vse moje ambicije so povezane z igranjem na domači sceni, upam, da mi bo zdravje naklonjeno,« pravi Strajnar, ki ima za seboj izredno kariero na domači sceni.

Kot vratar Slovana, Gorice, Primorja in Domžal je v petnajstih sezonah za štiri različne klube branil na 381 srečanjih. To je še zlasti zanimiv podatek, kajti če dodamo 20 tekem v novem prvenstvu (Strajnar je v novi sezoni na vseh ligaških tekmah branil v celoti), pridemo do številke 401. Strajnar je namreč na predzadnji tekmi jesenskega dela prvenstva z Belo krajino odigral natanko 400. tekmo v slovenski prvi ligi. Če bi se Slovenija osamosvojila že nekoliko prej, bi vsekakor lahko postavil skoraj neverjeten mejnik: dvajset let nenehnega igranja v prvi slovenski ligi (za Domžale je v tedanji slovenski ligi debitiral že veliko pred osamosvojitvijo).

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:
Jasmin Handanovič; Branko Ilič, Luka Žinko, Luka Elsner, Bojan Jokič; Goran Arnaut, Zajko Zeba, Zoran Zeljkovič; Damir Pekič, Nikola Nikezić, Ermin Rakovič

ŠKOLU ZA KLUBU SI KUPUJ: BIKINI, ŠALICAR, BEČKOSKI, KOPITUMI.

ŽELJEZNIČARI

NOVO MET

DVE EKIPPI, DVA MAČINA. IZBERI SVOJU EKIPU.

V S

ŠKOLU ZA KLUBU SI KUPUJ: BIKINI, ŠALICAR, BEČKOSKI, KOPITUMI.

IGRAŠĆE

MOJ ŠODER

NIČ MI MEMOGOČE. adidas.com/football

MITJA PIRIH

Leto boja z Domžalami in poškodbami

VRATAR

Po izboru Spinsa najboljši vratar v Sloveniji v prejšnjem letu oziroma v sezoni 2004/05 in večkratni državni prvak seveda ni bil presenečen, da se je tudi letos uvrstil v ožji izbor. Vendar mu leto 2006, zaznamovano s poškodbami, ne bo ostalo v takšnem spominu, ki bi zadostil njegove ambicije.

»Sicer sem pričakoval, da se bom uvrstil med najboljše tri vratarje, toda če sem iskren, tokrat ne pričakujem, da bom povsem na vrhu. Tega si niti ne zaslužim, kajti v prejšnji sezoni nisem blestel, pol leta sem bil tudi poškodovan,« je začel Mitja Pirihi, ki je med vratarji svoj glas zaupal Jasminu Handanoviču, v absolutnem smislu pa je bil tako kot večino goriških nogometašev zanj najboljši Enes Demirovič. Ravno z njegovo poškodbo, ob odhodu nekaterih ključnih igralcev, je povezan padec Gorice v novi sezoni. Toda ocena celotnega leta 2006 je vseeno verjetno pozitivna, saj je vrtnicam prineslo tretji zaporedni državni naslov? »Naslov ima svojo težo, zanj smo se vseskozi borili z Domžalami in mislim, da smo ga pošteno osvojili. Zdaj smo pod vtisom jesenskega dela sezone. Odšla sta 'golgeterja' Burgič in Birska in poškodovano se je mojster, ki ju je 'hranil'. Padec je razumljiv, in ko gre zadeva navzdol, je to težko ustaviti. Življenje je sestavljeno iz vzponov in padcev, naš voz smo ob

koncu jesenskega dela sezone obrnili v nasprotno smer. Skušali bomo priti čim višje, seveda se ne predajamo, vendar bo zelo težko ogroziti Domžale, ki so zdaj tako močne, da zmagujejo tudi s slabšo igro. Na vrhuncu naše moči je to uspevalo tudi nam. Kar zadeva Gorico, je trenutno nesmiselno govoriti o ubranitvi naslova, najprej moramo dokončno priti k sebi in se približati vrhu. Domžale bodo izpadle smešne, če te sezone ne bodo končale na mestu, kjer so zdaj.«

Kakšne so ambicije za prihodnost, kje bo branil v letu 2007? »Ambicije? Najbolj ambiciozen bom, če bom zdrav, sicer bo 'fešta'. Preveč težav sem imel v preteklem obdobju, da bi lahko razmišljal drugače. Najprej sem se boril sam s seboj, potem šele z nasprotniki. Preprosto sem že naveličan teh težav, in niti malo se ne obremenjujem s tem, kje bom branil v prihodnje, čeprav mi bo decembra potekla pogodba z Gorico.«

Pri predstavitvi nominirancev za najboljše oziroma za najboljšega seveda ne gre mimo reprezentance, ki pa v njegovih očeh nima najlepšega leska. Nastopa v dresu A-representance še ni dočkal (lani je bil na klopi na kvalifikacijski tekmi v Minsku proti Belorusiji, ko je bilo 1:1), letošnjega januarja pa se je na turnirju Vale de Tejo poškodoval ravno v dresu B-representance.

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:
Jasmin Handanovič; Igor Krstič, Branko Ilič, Miran Srebrnič, Bojan Jokič; Enes Demirovič, Saša Ranič, Zajko Zeba; Zlatan Ljubijankič, Valter Birska, Miran Burgič

If your world stopped for just
 1 minute you'd be 1.795
 kilometres behind the rest.

Keep up with our help.

The world travels at 107.800 kilometres per hour and the world wide web moves with it. If your business stands still for just a moment, you'll end up falling behind. Our expertise has earned us a high spot with clients and the distinction of being a qualified service provider.

We offer implementation of web applications, design and content solutions implemented especially for your needs.

We ensure our costumers all needed support of our friendly and expert staff, who are always available whenever you need them. With all of this, you'll never get left behind.

Call us on +386 40 KUPI SI, send an e-mail on welcome@kupi.si or visit www.kupi.info.

And keep up with our help.

Very modern corporate personality with an emphasis on freshness and a "broadcast" theme encompassing positive values relating to reaching out and communicating.

Kupi d.o.o.
 Application development

Dolenjska c. 83
 1000 Ljubljana
 Slovenia

NOMINIRANCI 2006

BRANILCI

**LUKA ELSNER
LUKA ŽINKO
FABIJAN CIPOT
BRANKO ILIČ
ŽIKICA VUKSANOVIČ
MIRAN SREBRNIČ
IVAN KNEZOVIĆ
BOJAN JOKIČ**

LUKA ELSNER

Branilec s francoskim šarmom

SPINS XI po njegovem izboru:
 Janez Strajnar; Branko Ilič, Luka Žinko,
 Miran Srebrnič, Bojan Jokič; Goran Arnaut,
 Darijan Matič, Zajko Zeba; Ermin Rakovič,
 Valter Birsa, Miran Burgič

Kar zadeva študij, bo šel po vsej verjetnosti po poti svojega dedka in strica - Branko Elsner in njegov istoimenski najstarejši sin imata namreč doktorski naslov -, Luka je po koncu študija v Franciji na ljubljanski univerzi vpisal magisterij. Najboljši vzornik za nogometno kariero mu je oče Marko.

Njegovi pravi nogometni začetki segajo v Francijo, v Nico, kjer je odraščal v družbi svojega očeta Marka Elsnerja in se tako kot pozneje tudi mlajši brat Rok, ki zdaj igra za Factor, začel ukvarjati z nogometom. »Ves čas sem se ukvarjal z nogometom, toda pravo priložnost sem dobil šele po vrnitvi v Slovenijo. Bilo je pred dobrima dvema letoma, to je moja tretja sezona v Domžalah. Čeprav sem tudi v Franciji dokaj redno igral, je bilo to neprimerljivo, saj sem igral v nižjih ligah, v sedmi ali celo osmi ligi, tako da je šlo za amaterski nivo. Večji del svojega časa sem posvetil marljivemu študiju na fakulteti za šport, igranje na profesionalnem nivoju ali v prvi francoski ligi je bilo povezano s sanjami. Vse se je začelo spreminjati, ko sem se vrnil v Slovenijo, v Ljubljani sem vpisal magisterij in v Domžalah opravil preizkušnjo. Vzeli so me, s trdim delom sem si prigaral določeno priložnost in jo tudi izkoristil, od takrat vse teče po željah in

sem zelo zadovoljen,« je povedal v uvodu.

Pa je pričakoval, da ga bodo soigralci in ostali že letos izbrali med najboljše branilce? »Pošteno povedano, nisem pričakoval, da bo ta nominacija prišla tako hitro, kajti v profesionalnem nogometu sem šele tri leta. Priznam, da gre za presenečenje, in zaradi tega me navdaja zelo dober občutek.«

To je potrditev, da se je v letošnjem letu popolnoma uveljavil med najboljšimi nogometaši na sončni strani Alp? »Res je, dobil sem pomembno vlogo v svojem klubu, sem stalen član prve postave. Ker nam gre dobro, je normalno, da smo v javnosti zdaj bolj zanimivi, kot smo bili prej. Kar zadeva moje igranje, sem zelo zadovoljen z doseženim v iztekajočem se letu, kajti dobro sem igral, napredoval sem iz tekme v tekmo. V prejšnji sezoni se nam je sicer izmuznil naslov prvaka, zdaj pa imamo lepo priložnost, da nam to uspe spomladi.«

Pri 24 letih seveda ne gre več za rosno mladega igralca. »Zelo dobro se zavedam, da prihajam v najboljša leta za nogometaša, ko lahko dosežem še kaj več, kot sem doslej. Kratkoročne ambicije so povezane z osvojitvijo naslova, sicer pa se želim preizkusiti v reprezentanci. To je moja velika želja, nekaj posebnega je, če na takšen način nosiš odgovornost pred ljudmi.« **Metod Grkman**

LUKA ŽINKO

Nominacija je najprijetnejše presenečenje

SPINS XI po njegovem izboru:
 Janez Strajnar; Branko Ilič, Luka Elsner,
 Ivan Knezovič, Bojan Jokič; Dejan Grabič,
 Zoran Zeljkovič, Andraž Kirm; Zlatan
 Ljubijankič, Ermin Rakovič, Valter Birsa

Eden od štirih nominiranih domžalskih branilcev, ki so se veliko preizkušali tudi v drugih vlogah. Po neuspešni avanturi v Franciji se je doma znova uveljavil v Beli krajini, preboj v Domžalah pa se je začel po selitvi v obrambno linijo. S prvo polovico leta ni najbolj zadovoljen, boljše je bilo v jesenskem delu novega prvenstva. Tudi on ne more pozabiti izpada iz pokala Uefa.

Tako kot Elsner se je tudi Žinko preizkušal v Franciji, vendar ni dočkal prave priložnosti v Istresu, ki je takrat izpadel iz prve lige.

Ko se je vrnil v Slovenijo, ni mogel veliko izbirati, znova je zaigral za Factor in priložnost v prvi ligi dobil v Beli krajini, letos pa se je v ospredje prebijal v Domžalah. »S celotnim letom nisem najbolj zadovoljen, kajti v prvenstvu nam je le malo zmanjkalo do naslova, poleg tega niti v Domžalah na začetku nisem veliko igral. Bolj zadovoljen sem z jesenskim delom nove sezone, čeprav je grenak priokus kar velik zaradi izpada proti Hapoelu v pokalu Uefa. To je bil kar

velik minus. Takšen je nogomet, tudi v državnem prvenstvu se nam je nekajkrat pripetilo, da smo dobili kakšen zadetek ob koncu tekme. Moramo se truditi, da se nam to v prihodnje ne bi več dogajalo.«

Rubriko največja razočaranja je sprva pustil prazno, kajti »razočaranja se pojavljajo na določenih tekmah. Toda nekega posebno velikega še ni bilo, doslej sem imel tudi srečo s poškodbami«, a se je potem strinjal, da je izpad s Hapoelom kar primeren za to.

Je pričakoval, da se bo znašel med nominiranci? »Ne! Zame je to velika čast. V obrambi igram šele pol leta, nisem pričakoval tega in sem presenečen. Obenem sem zelo vesel, da imajo igralci takšno mnenje o meni,« pravi Žinko, ki je bil eden tistih mlajših igralcev pri selektorju Oblaku, ki je bil poleg že pri njegovi prvi akciji, ob pripravah na tekmo s SČG Na prvi nastop je moral počakati nekoliko dlje. »Bil sem zraven, ko smo premagali Italijo in nato izgubili z Norveško, debi pa sem doživel na prijateljski tekmi s Slovaško. To je bila moja kratka dosedanja reprezentančna kariera. Ob zelenem naslovu z Domžalami in igranju v tujini so moje največje ambicije povezane s čim hitrejšim napredovanjem, želim se uveljaviti tudi v reprezentanci.« **Metod Grkman**

e-stave.com

FABIJAN CIPOT

Vrnil se je močnejši

Če bi izbirali v slovenskem nogometu tudi povratnika leta, bi bil zmagovalec znan. Brez konkurence. Fabijan Cipot po hudi poškodbi kolena ni obupal, temveč se je še z večjo vnemo vrnil na nogometne zelenice. Do statusa enega od vodilnih obrambnih igralcev v ligi, ki lahko onemogoči tudi zvezdnike Villarreala. In nazaj do reprezentančnega kandidata.

»Še je treba delati, toda zame je najpomembnejša pridobitev leta, da sem naredil korak naprej in se vrnil na spodobno raven igre. Najprej je pri Nafti šlo zgolj za vrnitev na igrišče. Igral sem, kolikor sem lahko obremenjeval nogo. Maribor je že drugačna zgodba, dosegli smo tudi nekaj uspehov, predvsem na evropskem prizorišču. V spomladanskem delu prvenstva se bomo podali v lov na Domžale, čeprav je razlika precejšnja. Teoretično je naslov prvaka še dosegljiv, bo pa težko. Osnovni cilj naj ostane zagotovitev nastopa za evropske pokale, ali skozi državno prvenstvo ali z uspehom v pokalnem tekmovanju,« opisuje minule in napoveduje prihodnje dogodke dolgoletni Prekmurec v majici mariborskega prvoligaša.

Med minulimi je posebno poglavje povezano s poškodbo. Grozoviti posnetki s prijateljske tekme Brann Bergen - Birmingham so obšli svet, Cipot je počival več kot pol leta. »Ne sodim med labilne osebe, takšne zadeve je treba hitro

pozabiti. Ko pride nov dan, se je nesmiselno ozirati nazaj. Neprijetne izkušnje se spomnim le tedaj, ko začutim bolečine na trdih terenih. Mišice so se toliko 'pobrle', da prenašam napore, toda ploščice so še prisotne in opozarjajo nase.« Bi se z manj smole spremenil tudi status v reprezentanci, kjer ste nazadnje sedeli le na klopi? »Selektor je tisti, ki izbira in določa ekipo. Na njegove odločitve ne morem vplivati. Lahko le vestno izpolnjam obveznosti na igrišču, selektor pa opazuje in se odloča za igralce, ki jim zaupa. Ne gojim nobenih zamer, zame so ti dogodki že zgodovina. Prej kot pozabiš, boljše je.«

Spremljevalci dogajanj v SNL se Cipota iz Murinih časov najbolj spominjajo kot napadalca. Bojan Prašnikar ga je nato po selitvi v Ljudski vrt premaknil na položaj srednjega krilca, Branko Oblak je vmes v njem našel ustrezno rešitev še v zvezni vrsti. Katero je sploh vaše pravo igralno mesto? »Vse mi ustreza. Vem, kaj hočem in kaj moram storiti. Vsak igralni položaj ima svoje zakonitosti in smeri gibanja, čeprav zahteva drugačne kvalitete. Treba se je prilagoditi razmeram. Zadnjih šest let sem igral v obrambi, v tej vlogi nameravam igrati tudi v prihodnje, čeprav sem se nekajkrat preizkusil kot zvezni igralec z bolj obrambnimi nalogami. Na tem položaju sem tudi začel, kdo ve, kje bom končal.«

Željko Latin

BRANKO ILIČ

Oblak je videl nekaj, česar drugi niso

Večkratni prvak z Olimpijo v mlajših kategorijah še čaka na svoj prvi pravi naslov v članski konkurenci, čeprav se je pred dvema letoma z zeleno-belimi veselil pokalne lovorike.

Lani je bil v absolutni konkurenci dvanajsti in med branilci četrti, torej član Spinsove postave prvenstva oziroma leta. Bo letos posegel še višje? Nekateri od že predstavljenih nominirancev so ga namreč izbrali za najboljšega obrambnega igralca leta v Sloveniji, za nekatere je najboljši tudi v absolutni konkurenci. »Zelo sem zadovoljen s tem, da tako mislijo igralci, proti katerim se tako rekoč vsak dan borim na terenu. Vesel sem, da sem znova v ožjem izboru.«

Zanj je, denimo, glasoval klubski soigralec in prijatelj Luka Elsner. Naklonjenost je obojestranska, zanimivo je namreč, da je Elsner najboljši v Iličevih očeh. Vendar očitno ni šlo za dogovor, kar potrjuje odgovor na vprašanje, kdo je po njegovem mnenju najboljši branilec v iztekajočem se letu: »Težko je izbrati enega od štirih igralcev, ki sem jih uvrstil v svojo enajsterico leta. Žinko je v zadnjem obdobju igral zelo dobro, Knezović in Jokič imata za seboj zelo uspešno leto, za Elsnerja pa sem se odločil zato, ker se je od njega od vseh najmanj pričakovalo v novi sezoni. Vendar zame to, kar daje na tekmah, ni presenetljivo, saj ga dobro poznam in cenim.

Konstantno dobro igra. Ne, nisem vedel, da je izbral mene. Za njega sem se odločil tudi zato, ker se je preizkusil na različnih igralnih položajih in se v vseh vlogah odlično znašel.«

Ilič je torej mislil na vsestranskost vseh najboljših domžalskih branilcev, saj sta se v preteklosti tudi Knezović in Žinko preizkusila v zvezni vrsti. Iličeva pot je bila podobna, v mlajših letih namreč ni igral v obrambi, šele Branko Oblak ga je ob prvoligaškem debiju v Olimpiji preselil v obrambo. »Očitno je videl nekaj, česar ostali prej niso. Vloga branilca mi še najbolj ustreza, bodisi na zunanji strani zadnje linije bodisi v vlogi klasičnega branilca v liniji treh obrambnih igralcev.«

Pri Oblaku je bil tudi eden najbolj standardnih članov prve enajsterice izbrane vrste, saj je v njegovem obdobju od prve tekme s Srbijo in Črno goro odigral 15 od 23 tekem. »Reprezentančni vtisi so seveda povezani z rezultati. V prejšnjem kvalifikacijskem ciklu smo bili boljši, začetek novega pa je bil slabši. Vendar upam, da bo nadaljevanje boljše, da bomo popravili vtis in da bomo z dobrimi igrami prepričali javnost, da zadnje tekme niso bile najboljši kazalec naših sposobnosti. Ne glede na napovedane spremembe si v vsakem primeru želim še naprej igrati za reprezentanco. Želim dokazati, da smo lahko veliko boljši, kot smo bili na zadnjih tekmah.«

Metod Grkman

BRANILEC

SPINS XI po njegovem izboru:

Mladen Dabanovič; Žikica Vuksanovič, Branko Ilič, Damjan Ošljaj, Bojan Jokič; Vladislav Lungu, Martin Pregelj, Zajko Zeba; Damir Pekić, Ermin Rakovič, Dimitar Ivanov Makriev

BRANILEC

SPINS XI po njegovem izboru:

Janez Strajnar; Luka Elsner, Ivan Knezović, Luka Žinko, Bojan Jokič; Goran Arnaut, Darijan Matič, Zajko Zeba; Valter Birska, Zlatan Ljubijankič, Dario Zahora

ŽIKICA VUKSANOVIČ

Kapetan v pravem pomenu besede

BRANILEC

Postal je eden najvplivnejših članov vijoličaste čete. Ne le zaradi višine. Žikica Vuksanovič je šele v nogometno zrelih letih dobil primerno vlogo v najljubšem okolju in nadvse uspešno ohranja stanovitnost v igri. Za uvrstitev v izbrano družino bi zadostovali že skorajda brezhibni predstavi proti Villarrealu, kapetan mariborskega prvotigaša pa je vrednost, ki traja, tudi na domačem prizorišču.

Ko je Marijan Pušnik prevzel taktirko v Ljudskem vrtu, je najprej iskal podaljšano roko na igrišču. Izbira je bila preprosta, kapetanski trak in vlogo vodje moštva je namenil Žikici Vuksanoviču. Zaradi primernega poklicnega izpolnjevanja obveznosti in očetovskega odnosa do mlajših soigralcev, ki ga pogosto tudi v javnih nastopih opisujejo kot veliko oporo pri nogometnem dozorevanju. »Res mi je v zadovoljstvo, da mi je trener zaupal takšno vlogo. Včasih pride do kakšne težave, saj, razumljivo, obstajajo razlike v načinu razmišljanja med menoj ali katerim od mlajših soigralcev, ki drugače gleda na šport, nogomet, a smo to uspeli dobro uskladiti. Naj tako tudi ostane,« razlaga zanesljivi člen mariborske obrambe. Ob oceni storjenega v iztekajočem se koledarskem letu Vuksanovič ne skriva zadovoljstva. Poleg poletnega vrhunca na mednarodnem prizorišču opozarja še na preobrat

v klubski politiki. »Za slovenske razmere nam je uspel odmeven dosežek v evropski konkurenci. Villarreal in Partizan ostajata na vrhu seznama, koristne so bile tudi prijateljske preizkušnje z uglednimi tekmeci na čelu s Schalkejem. Cilji so s prihodom nove uprave uresničeni, dragocena vrednost je spoznanje o uveljavitvi številnih mladih igralcev iz lastnega podmladka. To je prava pot. Sodim med privržence vključevanja igralcev iz mladinskih vrst, da se ne bi ponavljala zgodba iz prejšnjih let, ko se je v Mariboru na veliko kupovalo.« Bodo vijolice spomladi še bolj zacvetele? »Lepo bi bilo zmagovati, vendar niti kakšen vmesni neodločen rezultat ne bo tragedija. Lahko smo optimisti. Trener je v šestih mesecih spoznal vse igralce, pozimi se bo najbrž kaj dogajalo pri prihodih in odhodi. Bo pa dovolj časa za treninge in menim, da lahko pričakujemo še večji napredek moštva v primerjavi s prvim delom sezone.« Pravi, da je zadovoljen z doseženim v karieri, čeprav ga je vmes Branko Oblak omenjal tudi kot potencialnega reprezentančnega kandidata. »Z reprezentanco se nisem obremenjeval. Ob dolžnem spoštovanju nisem nikdar resno verjel, da naj bi me imel Oblak v skritih mislih. Vse misli so zdaj usmerjene k Mariboru. Tukaj si želim oddelati pogodbo in se v dogovoru z odgovornimi odločiti o nadaljnji poti.«

Željko Latin

SPINS XI po njegovem izboru:

Janez Strajnar; Marko Popović, Fabijan Cipot, Emil Šterbal, Bojan Jokič; Enes Demirovič, David Tomažič-Šeruga, Zajko Zeba; Viktor Trenevski, Valter Birska, Dimitar Ivanov Makriev

MIRAN SREBRNIČ

396 tekem v dresu enega kluba

BRANILEC

Gre za neverjetnega rekorderja, saj se je šele pri 23 letih pridružil Gorici, a vselej ostal zvest temu klubu in ima vse možnosti, da kljub zelo zrelem nogometnim letom postane rekorder po številu nastopov v slovenski ligi. Kljub poškodbi še ne razmišlja o nogometni upokojitvi, nadeja se celo četrtega zaporednega naslova: »Upam, da bomo vendarle prvi, bolj realno pa je: 1. Domžale, 2. Gorica, 3. Maribor.«

Lani je bil peti v absolutni konkurenci in drugi med branilci, takoj za soigralcem Alešem Kokotom. Tudi tokrat je uvrščen med osem najboljših branilcev leta. Ali pričakuje podoben rezultat kot lani? »Niti ne, kajti v jesenskem delu letošnje sezone nam z Gorico ni šlo najboljšje. Počaščen sem, da sem se znova uvrstil v ožji izbor, hvala tistim igralcem, ki so glasovali zame.« Bi bila Gorica v novi sezoni uspešnejša, če ne bi bilo njegove in Demirovičeve poškodbe? »Ker je bilo v ekipi pet novih igralcev, so bile začetne težave logične, poleg tega smo imeli tudi nekaj smole, saj smo na nekaterih tekmah zmago zapravili v zadnjih minutah. Sledila je še globlja kriza, ki se je odrazila v obliki nekaterih visokih porazov, ki jih v preteklih letih nismo bili vajeni.« Toda on je vaje vsega, tako slabega kot dobrega. Po številu nastopov v slovenski ligi je v samem vrhu, po podatkih združenja prvotigašev je imel do

konca prejšnje sezone enako število nastopov kot domžalski vratar Janez Strajnar, ki je medtem že zbral več kot 400 tekem v slovenskem prvenstvu. Pri Srebrniču se je zaradi poškodbe ustavilo pri številki 396. »Vem, da se številka giblje okoli 400. Lahko sem zadovoljen s tem, da v svoji karieri nisem imel veliko težav s poškodbami, nekoliko bolj so se začele pojavljati na 'stara leta'. Vendar sem imel s tem kar srečo. Upam, da še nisem rekel zadnje besede, pogodbo imam še pol leta in spomladi se nameravam vrniti na igrišče. Ni izključeno, da bom kariero potem končal, nadaljevanja pa si ne upam napovedati, kajti v nogometu se lahko zelo hitro preleviš iz junaka v bedaka.« Kakšni so malenkost bolj dolgoročni načrti? Bo ostal v nogometu tudi po koncu kariere? »Rad bi, da bi bilo tako. Vendar je tudi glede tega težko kaj načrtovati, saj se v nogometu vse zelo hitro spreminja,« je dodal eden mlajših imetnikov trenerske PRO-licence v Sloveniji. Vsekakor velja opozoriti na posebnost, da je v dolgoletni karieri vse tekme, ko je bil v kadru svojega edinega kluba v prvi ligi, tudi odigral. V bistvu gre kar za večno ljubezen z goriškim prvotigašem. »Res je tako, močno sem vezan na to okolje. Med igralci v Gorici je vedno vladalo dobro vzdušje, zanj si vselej tudi sam prizadevam, in zato imajo pri nas mladi igralci še posebej lepe možnosti za hitro uveljavitev in nimajo težav s prilagajanjem.«

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru: zaradi odsotnosti ni glasoval

To je moje
keto

MOJ PRVI DOTIK
BO TUDI MOJ ZADNJI.

NIKE AIR LEGEND
IZJEMNO MEHKO
KENGURUJEVO USNJE
ZA ODLIČNO
KONTRÓLO
NAD ŽOGO.

ŠOGA BOŠIČIČ
NIKEFOOTBALL.COM

BRANILEC

IVAN KNEZOVIČ

Novo rojstvo v Sloveniji

Glede na to, kaj je dal skozi, in glede na to, da je »kopačke« že obesil na klin, je njegova letošnja zgodba v Sloveniji povezana z uresničitvijo najlepših sanj. S Koprom je osvojil pokal in prestopil v klub, ki je po jesenskem delu prepričljivo na prvem mestu.

Kariero je začel v Omišu, dokler ga ni poklical Hajduk. Na Poljudu je podpisal prvo profesionalno pogodbo, a jo je prekinil in prestopil v Rijeko, kjer se je poškodoval. Na Reki se je začel njegov brodolom. »Poškodovan sem se vrnil v Omiš, v tretjo ligo. Dolgo časa nisem igral, odšel sem v Sarajevo, kjer prav tako nisem igral, tako da sem se že začel ukvarjati z drugim poslom. Vse dokler me ni poklical sorodnik iz Ljubljane, ki mi je predlagal odhod v Koper. Na Bonifiki so mi po prvi tekmi povedali, da nisem zadovoljil in da se lahko vrnem, a so si premislili po drugi tekmi in me obdržali. Nadaljnja zgodba je znana,« je strnil svojo dosedanja nogometno pot. Če nekateri slovenski nogometaši takšni akciji, kot jo na najvišjem možnem nivoju že drugič zapored pripravljata sindikat profesionalnih nogometašev, ne pripisujejo velikega pomena, smo nasprotno potrditev dobili od igralca, ki prihaja z druge strani

SPINS XI po njegovem izboru: Jasmin Handanovič; Branko Ilič, Marko Šuler, Miran Srebrnič, Bojan Jokič; Darijan Matič, Enes Demirovič, Saša Ranič; Zlatan Ljubijankič, Ermin Rakovič, Valter Birsa

BRANILEC

BOJAN JOKIČ

Gorica bo spet v vrhu

Če se ni popolnoma uveljavil že lani, ko je iz Triglava prestopil v Gorico in kmalu dobil zaupanje prejšnjega trenerja Gorice Pavla Pinnija, mu je to gotovo uspelo letos. Za mladeniča je bilo leto 2006 tudi leto debija v dresu A-reprezentance, za katero je pri rosnih dvajsetih letih odigral že sedem tekem.

Takšne akcije, kot je izbor najboljših nogometašev leta po mnenju neposrednih proizvajalcev, gotovo še zlasti godijo mlajšim nogometašem. Takšen je tudi mladi gorenjski branilec, ki je polno uveljavitev doživel v dresu državnih prvakov, pred tem je v članski konkurenci dve leti igral za Triglav, vendar v drugi ligi, v mlajših kategorijah do prve sezone v kadetski konkurenci je branil barve Zarice. Druga sezona v prvi ligi pa mu je že prinesla polno uveljavitev. Leto 2006 si bo gotovo zapomnil tudi po nominaciji za najboljšega nogometaša leta, skupaj s Srebrničem, Cipotom, Vuksanovičem, Iličem, Elsnerjem, Žinkom in Knezovičem kandidira za eno od štirih mest v

SPINS XI po njegovem izboru: Mitja Pirihi; Alen Jogan, Miran Srebrnič, Ivan Knezovič, Branko Ilič; Nebojša Kovačević, Darijan Matič, Enes Demirovič; Zlatan Ljubijankič, Valter Birsa, Miran Burgič

meje. »Za vsakega igralca je takšna nominacija velika stvar, lahko pomeni le velik plus k vsemu doseženemu in prispeva k večji prepoznavnosti posameznika. Ker o tem glasujejo sami igralci, gre za najbolj merodajen izbor. Za vse tiste, ki se bodo uvrstili v najboljšo enajsterico, bo to gotovo najbolj zaslužno.«

Vsekakor je med resnimi kandidati za »popolnitev« Spinsove obrambne linije tudi 24-letni dalmatinski nogometaš. »Zame je to, kar mi je letos uspelo v Sloveniji, kot v sanjah. Prišel sem kot povsem nepomemben igralec, saj sem pred tem 'kopačke' že obesil na klin, v Sloveniji pa sem doživel pravi prepoved. Ne ve, kako bo to vplivalo na mojo nadaljnjo kariero, toda zdaj sem gotovo na pravi poti.«

Pol sezone je igral v koprskem dresu in osvojil pokal (v finalu proti Publikum je z bele točke dosegel zanj doslej najpomembnejši gol v karieri). »Koper mi bo vedno ostal v lepem spominu, saj mi je ponudil roko rešitve. Vedno bom govoril, da mi je ta klub med vsemi doslej najbolj pri srcu. Osvojili smo pokal in nato sem prestopil v Domžale, v klub, o katerem prav tako ne morem povedati nič slabega, samo pozitivne stvari,« pravi nogometaš, ki se je prav tako preizkušal tudi v zvezni vrsti, a mu je ljubša branilska vloga. »To sploh ni pomembno, vedno sem se podrejal potrebam kolektiva. Davno sem igral tudi v zvezni vrsti, sicer pa sem bolj domač v vlogah branilca.« Na zaključni prireditvi ga, žal, ne bo, dogodek sovпада s poroko njegove sestre v Omišu. Sicer gre za pravega veseljaka. Na vprašanje, kdo je zanj najboljši na svetu, je odgovoril: »Najboljša na svetu je moja mama, potem U2 in Bono...«

Metod Grkman

zadnji liniji Spinsove enajsterice leta. »Takšne nominacije mi veliko pomenijo. Čeprav sem v prejšnji sezoni z Gorico osvojil državni naslov, tega nisem pričakoval. Seveda sem zadovoljen, da sem se uvrstil v ožji izbor. Naslov prvaka na površje vrže tudi kakšnega mladega igralca, dvema se je že uspelo prodati v tujino, verjamem, da jima bomo v primeru nadaljnjih dobrih iger sledili še nekateri drugi,« ne skriva ambicij, da želi po poti Valterja Birse in Mirana Burgiča.

Toda ravno njuna odhoda ob še nekaterih drugih igralcih ter težavah s poškodbami so razlog za padec Gorice v novi sezoni. »Seveda se je poznalo, da smo nenadoma ostali brez našega udarnega tria, ki ga je poleg Burgiča in Birse tvoril še Demirovič. Toda ob koncu jesenskega dela sezone smo se že kar dobro pobrali, uveljavljajo se novi mladi igralci, igramo vse boljše in se počasi vračamo. Treba je vztrajati pri trdem delu z mladimi, če nam ne bo uspelo v tej sezoni biti prvi, bomo v vrhu vsaj v naslednji. No, gotovo bomo blizu vrha tudi v tej sezoni.«

Metod Grkman

STAVE

Pri roki 24 ur!

www.e-stave.com | wap.e-stave.com

NOMINIRANCI 2006

VEZISTI

**GORAN ARNAUT
ENES DEMIROVIĆ
MARTIN PREGELJ
ZAJKO ZEBA
SAŠA RANIČ
ZORAN PAVLOVIČ**

GORAN ARNAUT

Rešil se je iz blata

VEZIST

Na slovenskem prizorišču je natanko dve leti. V dresu Primorja. Med sinove burje je prišel iz beogradskega Partizana, kjer je veljal za velikega talenta, bil je član vseh mlajših reprezentančnih selekcij, a prave priložnosti v črno-belem dresu vendarle ni dočkal. Sanje so se razblinile, dotaknil se je dna, prihod na sončno stran Alp je bil izhod v sili. V prvem letu v Ajdovščini se je prilagajal na slovenske razmere, v letošnji sezoni je »eksploziriral«.

»Sem otrok Partizana, šel sem skozi vse selekcije vključno s prvo ekipo, za katero sem debitiral z osemnajstimi leti proti Vojvodini. Igral sem v generaciji s Kežmanom, Ilievim, Duljajem, veljal sem za enega najbolj obetavnih igralcev, toda prave priložnosti, ki sem jo pričakoval, nato vendarle nisem dobil. Vsi omenjeni igralci so si ustvarili velike kariere, sam sem največ igral za Teleoptik oziroma drugo moštvo črno-belih in potem preprosto 'mrknil'. Zakaj? Zlasti zato, ker sem verjel napačnim ljudem, na koncu sem 'izvisel'. Ostal sem brez kluba, šest mesecev sem bil praktično brez vsega. Bil sem na dnu, dotaknil sem se blata,« je kariero do odhoda v Slovenijo opisal najboljši strelec Primorja.

In kako je sploh prišlo do prihoda v Ajdovščino? »Spoznal sem menedžerja Marcela Kačinarja, ki je v času najinega sodelovanja postal moj drugi

oče. Postal sem član Primorja, o katerem sem vedel le to, da je trener nekdanji igralec Partizana Darko Milanič. Vendar se s tem, kam bom odšel, sploh nisem obremenjeval. Pomembno je bilo le to, da odidem iz Beograda, Srbije. Vedel sem, da bom odšel na boljše, slabše ni moglo biti. Danes lahko povem, da sem zelo zadovoljen. Nogometno sem spet zaživel, za kar ima veliko zaslug Darko Milanič, ki je imel dovolj potrpljenja in mi vseskozi stal ob strani. Ne vem, ali bi se vrnil brez njega in v letošnji sezoni končno spet zaigral, kot si želim.« Kakšna je kakovost lige? »Mislim, da je največja prednost zanimivost. Domžale odstopajo, sicer pa lahko vsak premaga vsakogar. Prav tako je opazno, da se veliko teče, gotovo več kot denimo v srbski ligi, kjer so bolj cenjene nekatere druge lastnosti.« Primorje bo prezimilo na tretjem mestu na lestvici. »Pričakovanja niso bila tako visoka, a mislim, da je to realnost ekipe. Boljša uvrstitev pa je težko dosegljiva. Težko je pričakovati, da bi si lahko klub privoščil okrepitev, ki bi jih potrebovali za najboljše dosežke,« pravi 194 cm visoki vezist, ki je svoj glas za najboljšega igralca leta dal Valterju Birsu, sam pa ne skriva zadovoljstva, da je med nominiranimi vezisti. Kakšne so želje za prihajajoče leto? »Želim se spet preizkusiti v kakšni močnejši ligi. To so želje, realnost je nekaj drugega, oteževalno okoliščino predstavlja tudi spoznanje, da Srbija ni članica EU.«

Robert Balantič

SPINS XI po njegovem izboru:
Janez Strajnar; Igor Krstič, Luka Elsner,
Marko Šuler, Matej Mlakar; Saša Ranič,
Enes Demirovič, Zajko Zeba; Valter Birsa,
Miran Burgič, Ermin Rakovič

ENES DEMIROVIČ

Prvenstvo bo še zanimivo

VEZIST

Mnogi padec državnih prvakov v novem prvenstvu pripisujejo dejstvu, da sta mlada Birsa in Burgič poletni zapustila njihove vrste, in nesrečni okoliščini, da se je izkušeni Demirovič poškodoval na začetku nove sezone. Dejstvo, da se je zgodilo že v tretjem krogu ravno proti Domžalam, je zanj le naključje.

Ker je bil lanski izbor namenjen najboljšim v sezoni 2004/05, Enesa Demiroviča ni bilo med nominiranci. V Gorico se je namreč vrnil pred začetkom prejšnje sezone in bil kljub izraziti konkurenci v okviru lastnih vrst za mnoge najboljši nogometaš prejšnjega prvenstva. Še zlasti je blestel spomladi, ko je bil skupaj z Valterjem Birsom in Miranom Burgičem nerešljiva uganka za večino nasprotnikov, na koncu so morale orožje položiti tudi Domžale. »Čeprav sem z Gorico naslov osvojil že leta 1996, sem imel ob vrnitvi po dolgih letih znova veliko motivov, da pomagam po najboljših močeh. Razmere so bile drugačne kot deset let prej, Gorica je bila v položaju, da ubrani naslov. Dobro sem se vključil v ekipo, dokaj dobro sem odigral in s prikazanim sem bil zadovoljen. Ker sem se poleti zelo dobro pripravil, sem upravičeno pričakoval še eno dobro sezono, toda hitro se je primerila poškodba, ki je bila v moji karieri prva tovrstna.«

Zgodilo se je na zanj nesrečnega 13. avgusta, že v

tretjem krogu na gostovanju v Domžalah. Domači so na tej tekmi zmagali z 1:0 in poleg točk dobili še veliko samozavesti za nadaljevanje, Gorica je izgubila najboljšega igralca dodobra oslabiljene zasedbe. Demirovič je moral na operacijo kolenskih križnih vezi, jesenski del sezone je bil izgubljen. »To me je vrglo s tira. Priznam, da sem sprva pomislil na zaključek kariere. O tem, da je ravno moja poškodba bistveno vplivala na razmerje moči v vrhu slovenskega nogometa v novi sezoni, niti nisem razmišljal. V naši ekipi je tudi sicer prišlo do precejšnjih sprememb, zamenjalo se je pet, šest igralcev, kar se je poznalo predvsem na začetku, ko moštvo še ni bilo uigrano. Moja poškodba, ki je sledila, je verjetno vsaj v delni meri v psihološkem smislu slabo vplivala na ekipo. Zdaj je treba gledati naprej, vse skupaj se izboljšuje in je povezano z normalnim procesom v nogometu, kajti po zamenjavi ekipe, skoraj generacije, je potrebno nekaj časa, da se bo vse vrnilo na svoje mesto.« Razlika do Domžal je ogromna, petnajst točk loči Gorico do vrha. Ali še tli upanje, da je to mogoče nadoknaditi v spomladanskem delu? »Razlika je velika, toda upanje moramo ohraniti. Sicer nimaš kaj delati v športu. Ni res, da prvenstvo ne bo več zanimivo. Tudi če Domžale potisnemo ob rob, bo boj za drugo mesto še kako zanimiv, še zlasti ker se bomo zanj borili s sosedi iz Ajdovščine.«

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:
zaradi odsotnosti ni glasoval

MARTIN PREGELJ

Vijoličasto hrabro srce

Zanj so glasovali kar v dveh kategorijah. V konkurenci obrambnih in zveznih igralcev. Dvojna čast je potrditev kakovosti in univerzalnosti Martina Pregljeja. Spomladi je igral v vlogi klasičnega bočnega igralca, minulo jesen je dobil bolj napadalno usmerjeno vlogo v zvezni vrsti. In le dodatno poglobil vezi z navijači mariborskega prvoligaša, ki ga še vedno opevajo kot simbol nepopustljivosti.

Kandidat za nagrado vijoličasto srce ne pozna preračunljivosti. »Zadovoljen sem, da sem ostal v Mariboru. Še bolj sem vesel dolge prisotnosti v evropskih pokalnih tekmovanjih in spoznanja, da igramo lep nogomet. Igra Maribora se je v tej sezoni občutno izboljšala, dosegamo veliko zadetkov, priigramo si še več priložnosti in verjamem, da je napredek vseh gledalcem. Zakaj ne bi do konca prvenstva prehiteli Domžalčanov in spet postali prvaki? V tem primeru bi pokalno trofejo 'odstopili' Kopru. Seveda pa se s tem ne obremenjujemo. Prva želja je mesto, ki nam prinaša vozovnico v Evropo. Dosegljiv cilj je najbrž zmaga v pokalnem tekmovanju,« razlaga Pregelj.

Bojeviti Primorec bo čez nekaj tednov dopolnil 30 let. Za seboj ima precej pestrih dogodkov, tudi avstrijske in ciprske avanture, ob medsebojni usklajenosti interesov pa ne izključuje možnosti, da sploh ne bi več zapuščal štajerske prestolnice.

»Veliko izkušnjo v moji karieri je pomenila že prva selitev iz Kopra v Maribor, tisto leto je bilo najlepše doslej. Osvojili smo državni naslov, se uvrstili v ligo prvakov. Odločitve za odhod v Avstrijo nisem obžaloval, izbral sem dober klub, pomnim pa prijetne in manj prijetne dogodke. Ko je odšel Ivica Osim, so me pri Sturmju 'odrezali' in začelo se je najhujše leto mojega življenja. Vse je šlo tako daleč, da sem razmišljal celo o tem, da bi se prenehal ukvarjati z nogometom.«

Iz graških časov je mnogim ostala v spominu tudi znamenita poroka s klubsko tajnico. »(smeh) Ljudje vedo, kaj je bilo. Zgodila se je zaradi papirjev oziroma dovoljenja za nastop. Trajala je eno leto, posebnih stikov s 'soprogo' nisva imela.«

Podobno kot Maribor je Pregljevo kariero zaznamovala tudi neukročenost oziroma agresivnost, ki pogosto preide čez mejo, še sprejemljivo za sodnike. Običajno je v ospredju, ko se delijo kartoni. »Priznam, pogosto sem kar sam krivec za zaplete. Sicer pa k številu kartonov pripomore tudi spoznanje, da me sodniki v slovenskem prostoru dobro poznajo. Nekateri, ki ne posegajo takoj po kartonih, so obzirni in sprejmejo borbenost, drugi pač komaj čakajo, da me opomnijo. Zdaj se s sodniki ne želim več obremenjevati. Vem pa, da je v tujih ligah veliko podobnih prekrškov oziroma bolj grobih, vendar sodniki niso tako hitri pri seganju v žep.«

Željko Latin

VEZISTI

SPINS XI po njegovem izboru:
Tomaž Murko; Branko Ilič, Damjan Ošljaj,
Fabijan Cipot, Bojan Jokič; Enes Demirovič,
Viktor Trenevski, Zajko Zeba; Damir Pekić,
Ermin Rakovič, Saša Jakomin

ZORAN PAVLOVIČ

Na pota stare slave

Ko je sredi leta dopolnil trideset let, je bila njegova kariera spet na razpotju. Spomladi je dal vse od sebe, da bi Rudarja obdržal v prvi ligi, a vsega niti v slovenski ligi ni mogel opraviti sam. Odšel je v klub, ki se je prav tako v prejšnji sezoni pridružil prvoligašem, a je bila lendavska zgodba povsem drugačna kot velenjska. V novem letu je logično pričakovati novo zamenjavo okolja.

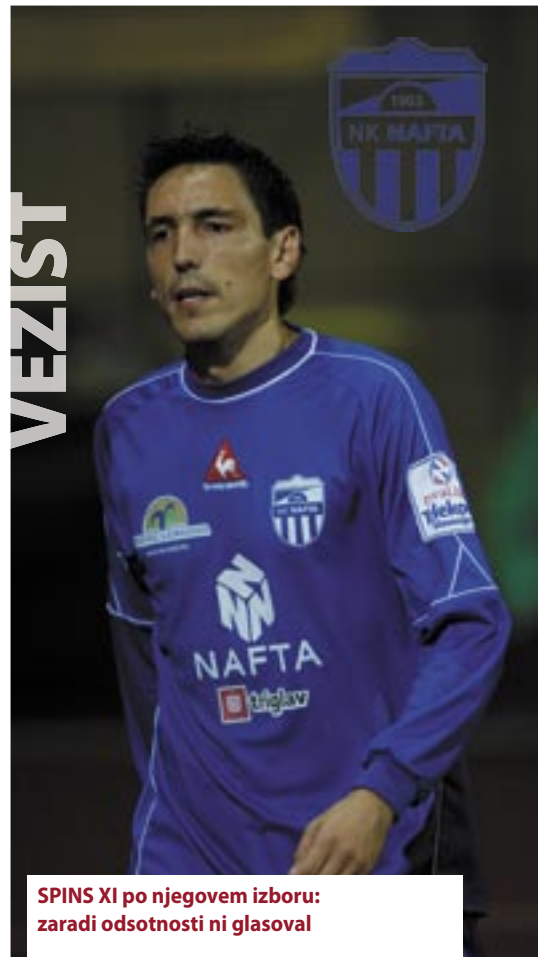
»Če te igralci izberejo v krog nominirancev za najboljše igralce lige, je to dokaz, da si v minulemu letu nekaj dosegel, da si igral dobro. Sicer nisem razmišljal o tem, da se bom uvrstil med najboljših šest vezistov, kajti gre za izbor za celo koledarsko leto, prejšnje sezone pa seveda ne morem imeti v najlepšem spominu. Čeprav niti za Rudarja nisem igral slabo, je bilo to povsem neprimerljivo s situacijo v Lendavi. Jeseni sem dobro igral za Nafto, v Velenju pa je bila ekipa preslaba, da bi nam lahko uspelo kaj več. Šlo je za popolni amaterizem, vse je bilo obrnjeno na glavo. Javnost in tiste, ki so glasovali zame, sem nase opozoril z igrami za Nafto, zadovoljen sem s tem, da je bilo za to dovolj pol sezone. Občutki za celo leto so torej mešani, toda če je že moralo biti tako, je boljše, da je bilo v takšnem vrstnem redu, in ne obratno.«

Optimizem je torej še prisoten, gotovo je podobno z ambicijami. »Še vedno si prizadevam za igranje v tujini, a seveda ne izključujem možnosti nadaljevanja kariere na domači sceni,« je dejal takoj po koncu jesenskega dela prvenstva, s katerim je sam zaradi izključitve in prepovedi igranja na kar treh tekmah zaključil že nekoliko prej. Kaj se kuha glede nadaljevanja njegove kariere, se je dalo izluščiti iz njegove zvite napovedi razpleta letošnje sezone pri vrhu: »Domžale bodo prve, Maribor drugi, tretja pa Nafta. Če bom ostal v Lendavi, sicer bo tretji Factor.«

Samozavestno, ni kaj. Kot nogometaš, ki je nastopil na svetovnem prvenstvu, z zagrebškim Dinamom igral tretji krog kvalifikacij za ligo prvakov in sredi Milana na »rit« metal slovitega Gennara Gatussa ter preživel še veliko drugih lepih trenutkov v svoji bogati karieri, ko se je v tujini preizkusil v šestih različnih državah, si to lahko privoščiti.

Metod Grkman

TOP
sport

SPINS XI po njegovem izboru:
zaradi odsotnosti ni glasoval

ZAJKO ZEBJA

Mojster preigravanja

VEZIST

Igralec navdiha, ki nikogar ne pusti ravnodušnega. Navijači so navdušeni, trenerji pogosto nejevoljni. Zajko Zeba z mojstrskimi preigravanji in privlačnimi potezami razveseljuje občinstvo, toda bolj zahtevni pogrešajo še nekoliko večjo mero borbenosti in agresivnosti. Zase pravi, da se bo težko spremenil, v pričakovanju podaljšanja pogodbe z vijoličastimi pa verjame v veselo pomlad pod Kalvarijo.

Prirojene tehnične spretnosti niso redkost pri pristnih Sarajevčanih. Zeba je preigravanja izpilil skorajda do popolnosti, podobno kot bosanske mu uspeva ukaniti tudi slovenske branilce. »Pred prihodom v Slovenijo sem slišal za Maribor, Olimpijo in Gorico. Tekme Maribora sem spremljal še v televizijskih prenosih lige prvakov, nekateri igralci iz Bosne in Hercegovine, ki so igrali v Sloveniji, so mi pripovedovali o tukajšnji ligi. V letu in pol sem spoznal, da po kakovosti igralcev ni bistvene razlike, preostalih zadev pa ne gre primerjati. Predvsem glede organizacije in sojenja. Tukaj je vse skupaj bolj urejeno, ni drugih pritiskov. V moji domovini je bilo težko zmagati v gosteh, saj je pogosto šlo za nekakšne dogovore, ali je bilo povezano s pristranskimi sodniki,« razlaga 23-letni Sarajevčan, ki je v Ljudski vrt prispel lansko poletje iz Zrinjskega.

Dogajanje v letu 2006 na slovenskem prizorišču deli

na »oblačno« pomlad in »jasno« jesen. »Ob koncu prejšnje sezone je bilo pomembno, da smo vsaj ujeli evropsko vozovnico. Od poletja dalje je bilo 'super'. Smo polfinalisti pokala, drugi v prvenstvu. Zalomilo se nam je po evropskih preizkušnjah. Ni prišlo do zasičenosti, prej do utrujenosti po zaporednih, zahtevnih tekmah. V končnici smo spet ujeli ritem in podaljšali niz neporaženosti.« Med letom je sodeloval z zelo različnimi trenerjema. Bolj mu ustreza zdajšnji. »Oba sta dobra trenerja, meni je bližji ali bolj sprejemljiv način dela Marijana Pušnika. Opazno je, da je mlajši od Milana Đuričića, njegovo pojmovanje nogometa je drugačno. Prej smo igrali obrambno, z željo, da ne dobimo zadetka. Zdaj gremo s Pušnikom vselej na zmago. Igralcem takšna miselnost nedvomno bolj ustreza. Da smo zadovoljni, je opazno že po prijetnem ozračju v moštvu.«

Zgodba o morebitnem odhodu Zajka Zebe iz Maribora je že postala svojevrstna drama. Po zapletu s podaljšanjem pogodbe dilema, ostaja ali odhaja, še ni umaknjena z dnevnega reda. »Upam, da bom pomagal pri uresničitvi ciljev, osvojitvi pokala in drugega mesta v državnem prvenstvu. Imam nekaj ponudb, počakal bom, kaj bosta izbrala klub in menedžer. Lahko bi posegli po odmevnih dosežkih, ne mudi se mi nikamor. Nekaj časa bi še ostal v Mariboru. Selil bi se le v primeru, če bi prispela kakšna res dobra ponudba.«

Željko Latin

SPINS XI po njegovem izboru:

Marko Ranilovič; Marko Popović, Fabijan Cipot, Žikica Vuksanović, Marko Pokleka; Rene Mihelič, Leon Panikvar, David Tomažič-Šeruga; Martin Pregelj, Damir Pekič, Dimitar Ivanov Makriev

SAŠA RANIČ

V novem letu končno v tujino?

VEZIST

Lanski zmagovalc meni, da se mu zdi nemogoče, da bi ga za najboljšega izbrali tudi v letu 2006. Za njim je namreč turbulentno leto, saj je bil pol leta v nemilosti trenerja Pavla Pinnija, priložnost je znova dobil šele po poškodbi Enesa Demirovića. Izkoristil jo je na najboljši možni način.

Na zadnji novembrski dan mu je potekla pogodba z Gorico in zdaj ima status prostega igralca brez odškodnine. Čudno za nogometaša, ki je po mnenju neposrednih proizvajalcev najbolj zaznamoval sezono 2004/05, nekoliko bolj razumljivo, če osvetlimo njegovo zgodbo iz letošnjega leta. Prejšnji trener državnih prvakov Pavel Pinni ga je povsem odpisal, saj je javno rekel, da nanj ne bo več računal. Ko se je zaradi znanih okoliščin, povezanih s poškodbo Enesa Demirovića, vrnil skozi velika vrata, je zavrnil podpis nove pogodbe. Seveda ni izključeno, da bo še naprej igral za državne prvake, toda ne skriva, da se končno želi preizkusiti tudi v tujini. »Upam, da bo že do sredine decembra znano, kje bom igral v nadaljevanju sezone. Zelo si želim iti v tujino. Čeprav sem prost igralec brez kakršnihkoli obveznosti do kluba, glede tega sodelujem tudi z Gorico,« pravi Ranič. Razplet jesenske zgodbe je bil vzrok, da je znova med nominiranci za najboljšega nogometaša leta. Najmanj do razglasitve bo v vlogi branilca prestižne

lovorike iz lanskega leta. »Težko je govoriti o tem, kako so me na delu videli drugi nogometaši. Svoje delo sem opravil na igrišču, in če so v tem tudi drugi videli kaj dobrega, toliko boljše. Vendar ne verjamem, da bom ubranil lovoriko, kajti spomladi praktično nisem igral.«

Saša Ranič to ocenjuje kot misijo nemogoče. Kdo je po njegovem mnenju najboljši v deželi tej v letu 2006? »Težko se je odločiti, spomladanski del prejšnje sezone sta zaznamovala Demirovič in Birs, za jesenski del nove sezone pa je odločitev veliko težja, težko bi izpostavil le enega. Samo med vezisti je bilo veliko dobrih, v prejšnji sezoni je bil v Domžalah dober Darijan Matič, zdaj Zajko Zeba iz Maribora, Nebojša Kovačević pri nas in gotovo še kakšen.«

Je leto 2006 zanj nekakšno dvoletno leto? »Približno tako. Drugi del prejšnje sezone je bil katastrofalen, po spletu okoliščin me ni bilo nikjer, saj nisem imel trenerjevega zaupanja, jeseni pa je bilo spet vse drugače.«

Ambicije, želje v novem letu? »Samo da bi bil zdrav, nič drugega. To mi je najbolj pomembno, potem bo prišlo tudi vse ostalo.«

Morda tudi reprezentančno povabilo? Nastopa za A-reprezentanco še nima, najbližje temu je bil lani, ko je bil v kadru B-reprezentance med zimskimi pripravami na Portugalskem.

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:

Mitja Pirih; Igor Krstič, Branko Ilič, Miran Srebrič, Bojan Jokič; Darijan Matič, Enes Demirovič, Nebojša Kovačević; Valter Birs, Miran Burgič, Ermin Rakovič

NOMINIRANCI 2006

NAPADALCI

**DAMIR PEKIČ
DARIO ZAHORA
VALTER BIRSA
MIRAN BURGIČ
ZLATAN LJUBIJANKIČ
ERMIN RAKOVIČ**

DAMIR PEKIČ

Osmoljenec na poti vrnitve

Redki so nogometaši v slovenskem prostoru, ki so bili toliko časa na bolniškem dopustu. Da sreča ne bo njegova zavezna med kariero, je Damir Pekič spoznal že kot najstnik, saj se je moral dokazovati povsod, le v Mariboru ne. Kaj zmore, je pokazal, ko je v znamenitih spomladanskih naletih vijoličastih v začetku novega tisočletja prinašal naslove v Ljudski vrt. Številne poškodbe so mu onemogočile uveljavitev v tujini, na poti nove vrnitve pa več pričakuje v letu 2007.

»Čeprav sem se komaj vračal po poškodbi in nisem ujel zelene forme, tekmeci oziroma kolegi s slovenskih igrišč vidijo v meni primerno kvaliteto. Izbor med nominirance za napadalca leta mi pomeni veliko spodbudo,« priznava Damir Pekič, ki se zaveda, da v minulih mesecih ni blestel. Dolgo neigranje je terjalo davek, a so bili vmesni vrhunci dovolj, da v slogu potez iz najboljših časov opozori nase. »V tem letu je bilo opazno, da ekipa raste. Poleti je sledila primerna nadgradnja in ob vmesnem vrhuncu v evropskih pokalnih tekmovanjih smo ob koncu leta pokazali, da imamo dobro ekipo, ki jo je težko premagati. Vedno smo rekli, da vijolice cvetijo spomladi. Zato ne dvomim, da nas čaka tudi uspešno nadaljevanje prvenstva. Cilj mora biti uvrstitev na evropsko prizorišče. Če že ne bomo mogli ogrožati morda preveč oddaljenih Domžal, naj se vsaj utrdimo na

drugem mestu. In seveda zmagamo v pokalnem tekmovanju.«

Vmesno poglavje kariere, ki ga želi pozabiti, je povezano z življenjem »legionarja«. Poskusil je dvakrat, v Nemčiji in na Portugalskem, a se ni izšlo po načrtih. »Šlo je predvsem za nove življenjske izkušnje, saj nisem imel prave športne priložnosti. Spoznal sem, kako je, ko se enkrat znajdeš v vlogi tujca. Pričakoval sem več, toda vse skupaj je prineslo tudi nov motiv ob vrnitvi domov.«

Ko se je vračal s sončnega portugalskega otoka, se je vnel zanimiv boj. Zanj sta se v hladnih januarskih dneh resno ogrela Maribor in Drava. »Če se ozrem nazaj, sem prepričan, da je šlo za pravo potezo. Eden od glavnih razlogov pri izbiri kluba je bila mariborska kri.« Morebitne pomisleke je vmes razblinila tudi sprememba na klopi. Milana Đuričića je zamenjal Marijan Pušnik, s katerim je svetlolasi napadalec dočakal prve zvezdne trenutke. Pod vodstvom Korošca je kot posojeni igralec v majici CMC Publikuma v sezoni 2000/01 postal najboljši strelc prvenstva. Ob vrnitvi se je soočil tudi z novo klubsko politiko. »Že od nekdaj sem verjel, da lahko najbolj kakovostni mladi igralci takoj dobijo priložnost v članski konkurenci. S tem kakovost lige ni na slabši ravni. Prav nasprotno, več je koristnih zadev, saj dobijo mladi prej priložnost za selitev v tujino. In imajo več možnosti, da uspejo.«

Željko Latin

DARIO ZAHORA

Sam bog ga je poslal

Kljub skromnim rezultatom svojega kluba ima Zahora za seboj odlično jesen. Pričakovali »šminkerja«, dobili umirjenega borca. Tudi žvižgi na začetku mu niso vzeli poguma. Povsem umirjen razmišlja le o nogometu.

Prišel je tiho in se vpisal med legende. V resnici je nekaj revolversaškega v levici Daria Zahore, čeprav so bili mnogi skeptični ob njegovem prihodu v Koper. Številni zadetki v dresu zagrebškega Dinama so hitro zbledeli po znameniti aferi s hrvaško estradno zvezdnico, seksi Nives Celzius, Zahora pa se je znašel na udaru Bad Blue Boysov in celotne javnosti pri naših južnih sosedih. Po selitvi iz Vukovarja v Zagreb še v otroških letih je pri 25 letih napočil trenutek za novo pakiranje kovčkov, kot posojeni igralec se je preselil k rumeno-modrim. »To je bila odlična poteza. Pri Dinamu sem igral vse manj, pa še razvpita afera je obrnila navijače proti meni. Selitev v Koper je prišla kot naročena, kajti na Slovenski obali sem našel potreben mir in zdaj se znova posvečam le nogometu,« je pripovedoval Zahora ob prihodu na Bonifiko.

Vendar mu tudi v Koprju ni bilo postlano z rožicami, kajti navijači so ga ob prvem izpitu v pokalu Uefa proti Litexu vlačili po zobeh, poleg tega mu je takratni trener Bračun namenil položaj na levem boku, daleč od

nasprotnih vrat. Na srečo si je hitro premislil in Zahora je že na prvem prvenstvenem srečanju proti Factorju zablestel z dvema goloma, od katerih je bil drugi prava mojstrovina, ko je po preigravanju z levico »očistil pajčevino« iz daljšega zgornjega kota. Koprski navijači so začeli hitro spreminjati mnenje, dokončno pa se jim je usedel v srce z borbenimi predstavami in profesionalnim vedenjem. Večina je namreč pričakovala sebičnega in razvajenega zvezdnika, ki si bo prizadeval z golj za lastno statistiko in se pritoževal ob vsakem prekršku, toda Zagor je vso sezono stoično prenašal številne udarce ter nasprotnikom vračal na najboljši možni način - z goli. Skupno jih je dosegel devet (od 24 celotnega koprskega moštva), še enkrat toliko njegovih poskusov pa je končalo v okviru vrat, zato bi bil lahko z malce sreče še uspešnejši.

Naposled se je izkazalo, da je bil Zahorov prihod ena redkih pozitivnih potez koprskega kluba v prestopnem roku in najbrž si pri kanarčkih ne upajo niti pomisliti, kje bi bili brez njega. »Njega je poslal sam bog,« je nedavno ugotovil eden od rednih obiskovalcev Bonifike, gotovo pa bi še bolj opozoril nase, če bi Koprčani igrali v skladu s pričakovanji. Tako pa je bil Zahora - predvsem po prisilnem Drobnetovem odhodu - bolj ali manj osamljeni jezdec, zato so njegovi dosežki vredni še večjega spoštovanja.

Boris Planinc

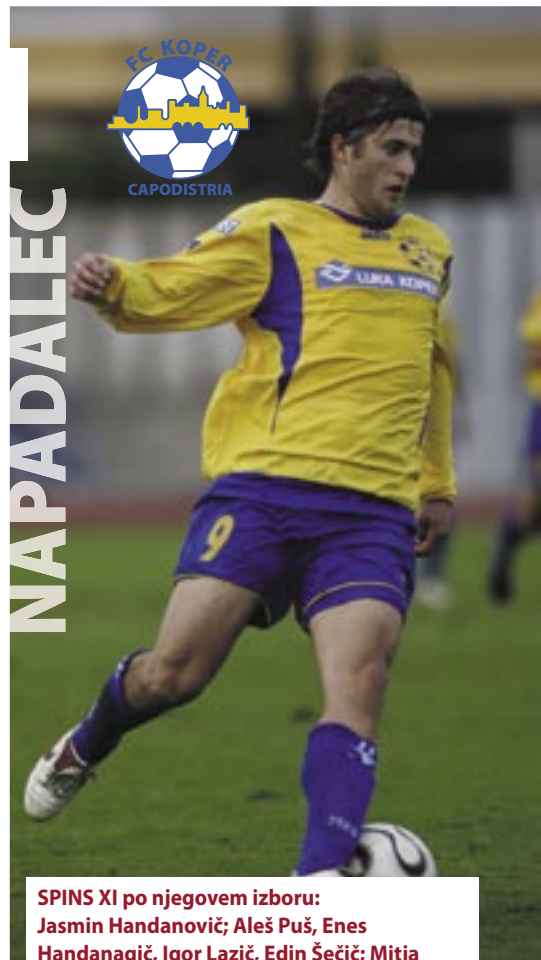
NAPADALEC

SPINS XI po njegovem izboru:

Tomaž Murko; Branko Ilič, Damjan Ošlaj, Fabijan Cipot, Bojan Jokič; Martin Pregelj, Danijel Brezič, Zajko Zebe; Zlatan Ljubijankič, Dimitar Ivanov Makriev, Ermin Rakovič

NAPADALEC

SPINS XI po njegovem izboru:

Jasmin Handanović; Aleš Puš, Enes Handanagič, Igor Lazič, Edin Šečić; Mitja Viler, Aleš Mejač, Saša Božičič; Anej Lovrečič, Oskar Drobne, Saša Jakomin

Zmagujemo skupaj!

Hit spremlja nogometno moštvo Hit Gorica že vrsto let. Kot ponosnemu sponzorju nam je v čast, da lahko stojimo ob strani tako srčnim športnikom in njihovem moštvu.

Zato zmagujemo skupaj: bodisi v težkih trenutkih, bodisi v trenutkih zmagoslavja.

hit
universe of fun

VALTER BIRSA

Vse, kar si je želel

NAPADALEC

Če kdo, potem je s koledarskim letom 2006 lahko zadovoljen 20-letni reprezentančni napadalec Valter Birsa. Kaj ne bi bil, ko pa je v tem letu postal slovenski državni prvak in si z izjemnimi nastopi odprl tako vrata v člansko izbrano vrsto kot v tujino. Nič čudnega, da sam pravi, da so se mu v letu, ki se izteka, izpolnile vse želje.

»O letu 2006 seveda lahko povem vse najlepše, saj se mi je v teh dvanajstih mesecih zgodilo prav vse, kar sem si lahko želel,« se preteklih dni, tednov in mesecev tega leta z največjim veseljem spominja odlični napadalec, ki se je v prvem delu sezone že uveljavil tudi v očeh evropske nogometne javnosti. »Najprej se je zame sanjsko končala prejšnja sezona, ki sem jo še odigral v majici Gorice, nato mi je uspel prestop v Sochaux, s pomočjo vsega skupaj pa sem se prebil v člansko reprezentanco. Skratka, popolno leto.« Če bi se nekoliko pošalili, bi lahko rekli, da za konec manjkata le še visoki uvrstitvi v izborih za napadalca in nogometša leta. Kako visoki? Denimo vsaj višji od tistih, ki ju je Birsa dosegel lani, ko je bil v absolutni konkurenci na štirinajstem mestu, med napadalci pa na četrtem. »Tisto, kar v letu 2006 zares šteje, so dosežki, o katerih sem govoril prej, in po teh dosežkih se bom tega leta spominjal. To pa še ne pomeni, da

ne bi bil vesel kakega individualnega priznanja,« na to temo pravi Valter in poudarja, da bi ga bil še zlasti vesel zato, ker gre za izbor, pri katerem imajo glavno besedo nogometšaši. »Vemo, kako najboljše nogometšaše izbirajo navijači, ki so vedno pristranski. Priznanje novinarjev je sicer vredno precej več, a zame še vedno šteje daleč največ, če tvoje delo nagradijo kolegi. Mislim namreč, da lahko predstave nekega nogometšaša najboljše ocenijo prav drugi igralci, zato sem zelo vesel, da sem uvrščen med nominirance,« poudarja Valter, ki seveda že zre na ono stran najdaljše noči v letu, torej v leto 2007, v katerem bo skušal vse letos doseženo še nadgraditi. »Če je sklepati po tem, kar se mi dogaja v zadnjih mesecih leta 2006, lahko novo leto pričakujem optimistično. Pravzaprav bi bil zadovoljen že, če bi nadaljeval v slogu te jeseni, če mi bo uspelo še kaj več, pa seveda toliko bolje.« Seveda pa se je ta Valterjev odgovor nanašal na klubski del njegove kariere, saj je položaj, ko gre za reprezentanco, nekoliko drugačen. »Kar zadeva izbrano vrsto, so želje za leto 2007 seveda jasne. Prišel je čas, da kljub dejstvu, da imamo mlado ekipo, stopimo skupaj, se uigramo, zgradimo močno reprezentanco in začnemo zmagovati. Morda lahko potem tudi mi pridemo do kakega odmevnega dosežka.« Iz njegovi ust ...

Andrej Miljković

SPINS XI po njegovem izboru: zaradi odsotnosti ni glasoval

MIRAN BURGIČ

Najuspešnejše doslej

NAPADALEC

Če prvega strelca lige ne bi bilo v ožjem izboru za najboljšega nogometša leta, bi bilo nekaj hudo narobe z izborom. Še zlasti ker ga je to izstrelilo v evropsko orbito.

Seveda se je mladi Zasavčan, ki je polno uveljavitev doživel v dresu Gorice, uvrstil med nominirance za najboljše tri napadalce v Spinsovi enajsterici leta. Tako bi bilo verjetno že lani, če bi šlo za izbor za celo koledarsko leto, in ne le za sezono (2004/05), tokrat pa ima že kot nogometša tujega kluba možnost, da dobi lovoriko za dosežke na domači sceni. »Seveda ne gre prezreti, da te med nominirance uvrstijo glasovi igralcev, a neskromno priznavam, da sem kot prvi strelca lige to tudi pričakoval,« je Burgič pred dnevi povedal tako rekoč sredi sezone. Kako sredi sezone ob tem času, če igra na Švedskem? V pravem profesionalizmu ni časa za počitek, v Skandinaviji je po koncu državnih prvenstev v polnem teku še kraljeva skandinavska liga, v katero se je kot drugouvrščeni klub švedskega prvenstva seveda uvrstil tudi Burgičev AIK. Zagorjan se je odlično znašel tudi v novem okolju. Povsem drugače kot ob prvotilgaškem debiju v goriškem

dresu. »Ni šlo ravno za debi, toda na prvi tekmi, ki sem jo začel v prvi postavi, sem proti Publikumu dosegel avtogol, doma smo izgubili z 0:1. Na Švedskem mi je uspelo ravno nasprotno. Na tekmi z Östersom sem v prvih dvajsetih minutah dosegel dva gola, na koncu smo zmagali s 5:0,« se je pohvalil mladenič.

»Z doseženim v letu 2006 sem zelo zadovoljen. Z Gorico sem postal prvak, osvojil sem strelsko krono, odšel v tujino in se dokaj hitro prebil v prvo enajsterico novega kluba. Dobil sem tudi poziv selektorja za člansko reprezentanco, debitiral sem na tekmi z Luksemburgom. Poleg tega smo se z mlado reprezentanco potegovali za uvrstitev na evropsko prvenstvo, žreb nam ni bil najbolj naklonjen, ko nas je uvrstil v skupino z močno Francijo. Skratka, zelo sem zadovoljen z vsem, vsekakor je bilo to leto zame najuspešnejše doslej. Zdaj je vse to treba nagraditi, upam, da mi bodo podobni dosežki uspevali tudi v prihodnje in da mi jih bo uspelo tudi stopnjevati,« je povedal trikratni prvak z Gorico in finalist pokala v prejšnji sezoni. Vse to mu je uspelo v pičlih 77 nastopih za modro-bele.

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru: zaradi odsotnosti ni glasoval

e-stave.com

ZLATAN LJUBIJANKIČ

Leto dokončne uveljavitve

Bi bilo lahko boljše? Če se spomnimo njegovega izkupička na začetku sezone, ko je mreže nasprotnikov kot za stavo tresel tako na domači kot na evropski sceni, je odgovor le težko pritrdilen. Lahko pa bi imel nekaj več sreče s poškodbami, saj bi se v letu popolne uveljavitve bržčas nekoliko bolj ustalil tudi v izbrani vrsti.

Na zadnji jesenski tekmi v Celju je odigral natanko stoto prvenstveno tekmo za Domžale v prvi slovenski ligi. »Vedel sem, da se številka giblje okoli tolikšnega števila nastopov, saj je to že moja četrta sezona v članski konkurenci. Lahko bi jih bilo tudi nekaj več. Na oceno doseženega v celotnem letu gotovo vpliva razplet prejšnje sezone, saj smo glede na njen potek pričakovali še nekaj več kot drugo mesto. Zdaj se nam ponuja izvrstna priložnost, da do naslova pridemo v tej sezoni. V prvenstvu nam je šlo jeseni vse po načrtu, nekoliko razočarani smo zaradi izpada v predkrogu pokala Uefa. Drugi minus je povezan s porazom v domačem pokalu. Če bo na koncu naslov prišel v Domžale, bo tudi to pozabljeno.« Tako na klubski ravni. Leto 2006 je bilo zanj tudi leto debija v A-representanci. »Dobil sem priložnost in skušal sem jo kar najbolje izkoristiti. Upam, da bom v prihodnje v izbrani vrsti igral še več in da bom bolj standarden

reprezentant. Led je prebit, kajti pred tem je bilo vendarle prisotno nekaj negotovosti, saj sem si že od nekdaj želel igrati v reprezentanci. Ko se je uresničilo, je bilo nekaj živčnosti, potem pa je bilo vse v redu. Fantje so me odlično sprejeli,« pravi Ljubijankič, ki načrtuje, da bo vsaj še pol sezone ostal v starem gnezdu, potem pa? »Res si želim ta naslov. Upam, da nam bo uspelo in da bi bila to lepa odskočna deska za preboj v tujino. Rad bi se preizkusil tudi v kakšnem tujem klubu. Če ne čez pol leta, pa čez eno leto. Spomladi bom gotovo še naprej igral za Domžale, le težko verjamem v ponudbo, ki bi to lahko spremenila,« pravi nogometaš, ki ga pogodba z Domžalami veže do konca sezone 2007/08.

Morda bo naslednje leto med najresnejšimi kandidati za najboljšega nogometaša leta v Sloveniji. »Ko sem bil seznanjen z letošnjim izborom za najboljšega nogometaša, sem upal, da se bom med nominiranci znašel tudi sam. Zelo sem zadovoljen, da se je to tudi uresničilo, kajti velika čast je, da te v krog najboljših izberejo sami igralci,« je dodal Ljubijankič, ki pa s svojimi glasovi ni bil najbolj radodaren za igralce drugih ekip. V svojo enajsterico leta je namreč uvrstil samo igralce Domžal. »V izbor sem uvrstil veliko naših mladih upov. Tako sem se odločil, realen izbor je seveda nekoliko drugačen.«

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:

Dejan Nemec; Branko Ilič, Darko Topič, Luka Elsner, Denis Mešanović; Tadej Tomažič, Darko Karapetrovič, Marko Lunder; Zoran Zeljkovič, Luka Žinko, Džengis Čavušević

ERMIN RAKOVIČ

Domžale so lahko velik klub

Prvak z Olimpijo in Mariborom verjame, da bo naslov osvojil tudi z Domžalami. Po vrnitvi iz Turčije mu je šlo kot po maslu, končni vtis sta pokvarila le domača poraza s Hapoelom in Primorjem.

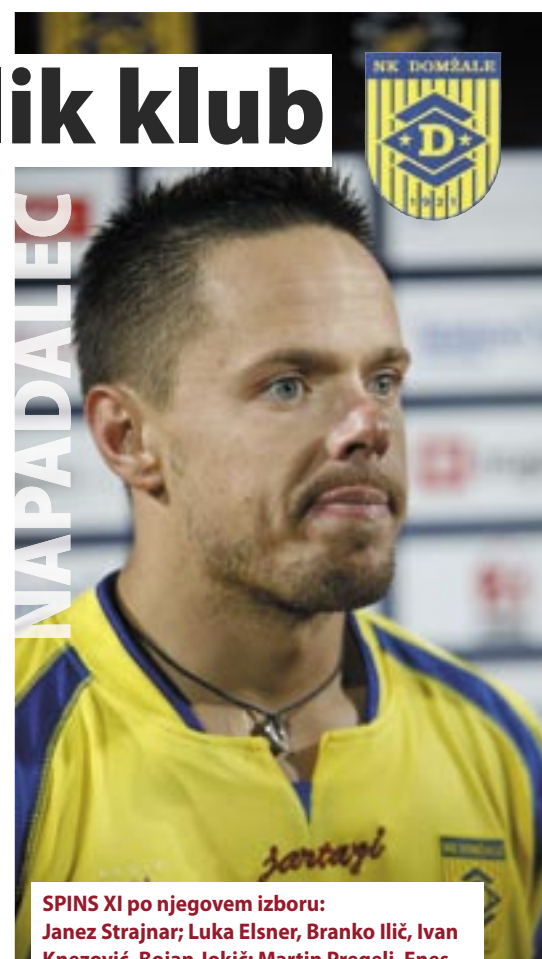
»Leto 2006 je bilo zame dokaj uspešno, z izjemo prestopa v Turčijo, kar se je izkazalo za napačno, sem lahko zadovoljen skoraj z vsem. Diyarbakirspor se je izkazal kot neurejen klub in bilo bi boljše, če bi pred enim letom ostal v Domžalah. Bili smo na dobri poti k osvojitvi državnega prvaka in verjamem, da bi nam uspelo že v prejšnji sezoni, če se ne bi odločil za zamenjavo ekipe. Zdaj nima več smisla ničesar obžalovati, kajti ponudba je bila dovolj privlačna. Najpomembnejše je, da sem se z vnovičnim igranjem za Domžale vrnil tudi v vrhunsko formo. Imamo štirinajst točk prednosti pred zasledovalci, škoda je le izpada v pokalu Uefa proti Hapoelu iz Tel Aviva,« pravi eden tistih, ki je najbolj zaznamoval minulo jesen.

Logično je, da se Domžalčanom glede na razplet dvoboja z izraelskim tekmečem in njegovim nadaljnjim nastopanjem v skupini pokala Uefa »kolca« po zamujeni priložnosti. »Moja velika želja je bila, da bi se z Domžalami obdržali v evropskem pokalu. Prepričan sem, da bi lahko storili kaj več. Dodatna potrditev

je prišla, ko je Hapoel sredi Pariza premagal slovitni Paris St. Germain. Verjamem, da bi z dvema, tremi kvalitetnimi okrepitevami v Evropi lahko kandidirali za precej več, kot nam je uspelo letos. Tudi Domžale lahko postanejo velik klub.«

Domžalsko jesen je zaznamovala serija 24 tekem brez poraza v prvenstvu, toda ob bridki evropski izkušnji črno packo meče tudi izpad iz domačega pokala. Tudi v tem primeru se je zgodilo na domačem igrišču, usodno za napredovanje v četrtfinale je bilo Primorje. »Tudi tega poraza je škoda. Ko smo izpadli iz pokala, nam je ostalo le še prvenstvo, in zato smo šli v nadaljevanje sezone še toliko bolj odločni, da nam ne sme spodleteti še na tretji 'fronti'. Sedli smo skupaj, pozabili na omenjena spodsrljaja in sklenili, da moramo na vsaki tekmi narediti vse za to, da si pred zimskim premorom zagotovimo čim večjo prednost pred zasledovalci,« je zaključil strelec desetih golov v jesenskem delu novega prvenstva, ki je v svoji karieri osvojil že veliko lovoric - poleg treh državnih naslovov je bil dvakrat tudi pokalni prvak Portugalske -, vendar mu ambicij ne zmanjkuje. Upa, da mu bo leto 2007 prineslo tudi vrnitev v reprezentanco.

Metod Grkman

SPINS XI po njegovem izboru:

Janez Strajnjar; Luka Elsner, Branko Ilič, Ivan Knezovič, Bojan Jokič; Martin Pregelj, Enes Demirovič, Juninho; Valter Birska, Zlatan Ljubijankič, Sebastjan Cimerotič

NOMINIRANCI 2006

DRUGA LIGA

ŽIVOJIN VIDOJEVIĆ
DALIBOR VOLAŠ
DENIS ŽILAVEC

Srečko Katanec Nogometašem nič ne manjka

Slovenski nogomet v letu 2006 je zaznamovalo tudi dejstvo, da se je v trenerski posel vrnil Srečko Katanec. Nekdanji selektor slovenske reprezentance, ki jo je v letih 2000 in 2002 popeljal na evropsko in svetovno prvenstvo, je prevzel vodenje izbrane vrste Makedonije. Za zdaj gre 43-letnemu nekdanjemu igralcu Olimpije, zagrebškega Dinama, beograjskega Partizana, Stuttgarta in Sampdorije odlično. S trenerjem, ki je vodil še mlado slovensko vrsto, Gorico in grški Olympiakos, smo se pogovarjali o makedonski in slovenski reprezentanci, Rudiju Zavrli, štadionu v Ljubljani...

Leto 2006 se končuje. Kakšno je bilo za Srečka Katanca?

Dobro. Lahko sem zelo zadovoljen s tem, kar sem doslej dosegel na klopi Makedonije. Igrali smo tri prijateljske tekme, dosegli dve zmagi proti Ekvadorju in Turčiji ter izgubili proti Bolgariji. V kvalifikacijah za evropsko prvenstvo 2008 smo imeli pet tekem. Premagali smo Andoro in Estonijo, klonili proti Rusiji, medtem ko smo proti Angliji remizirali in izgubili. Reprezentanca je trenutno na 55. mestu Fife, kar je približno štirideset mest višje, kot je bila. Moramo biti zadovoljni.

Zadnje tekmo kvalifikacij ste izgubili pred domačimi navijači z 0:2. Rusi so bili prepričljivo boljši in vam odčitali nogometno lekcijo. Je bilo po tekmi razočaranje v Makedoniji veliko?

Nekateri so po porazu pisali, da smo padli na trdna tla. Sprašujem se, čemu? Bolje bi bilo, če bi napisali, da smo se tja povzpeli, saj smo bili pred tem pod zemljo. Z Rusijo se ne moremo primerjati. Poraz je povsem pričakovano. Guus Hiddink je imel, poleg tega, da ima veliko boljše reprezentanco, na voljo igralce že teden pred tekmo in se pripravljaj, medtem ko smo se mi zbrali tik pred zdajci. Za nameček nepopolni. Manjkala sta Goran Pandev in Ilco Naumoski, ki sta za Makedonijo zelo pomembna. Zato se nismo mogli primerjati z njimi. Če karikiram, to je kot da bi z nekom jutri tekmoval v formuli ena in bi on imel sauberja, jaz pa ferrarija. On bi svoj bolid testiral že ves teden, jaz pa bi ga dobil dan pred dirko. Jasno je, da ga ne bi bilo mogoče prehiteti. Je pa bilo lepo videti Ruse, kako igrajo. So trikrat boljši od Angležev, kar sem povedal že pred tekmo, ter skušal umiriti evforijo v medijih, a me novinarji niso poslušali in so pisali svoje, zato je bilo pričakovanje javnosti večje. Toda s tem sem se že zdavnaj sprijaznil. Sedma sila vedno skuša narediti dramo.

V skupini E kvalifikacij za evropsko prvenstvo ste po polovici odigranih tekem na četrtem mestu. Česa je Makedonija sposobna ob koncu cikla?

Absurdno bi bilo pričakovati, da se uvrstimo na zaključni turnir. Še zlasti ne zdaj, ko je način kvalifikacij nekoliko spremenjen in so v vsaki skupini vsaj tri res vrhunske reprezentance. Anglija,

Hrvaška in Rusija so veliko boljše od nas. Tudi Izrael in Estonija sta bolj kakovostna na papirju, saj sta bila pri žrebu skupin v četrtem in petem bobnu, medtem ko smo bili mi v šestem. Seveda pa bomo poskušali doseči čim več. Trenutno smo skupaj z Izraelom in Anglijo izenačeni in imamo sedem točk, a tekmo več. Pred nami sta Hrvaška, ki jih ima deset, in Rusija, ki jih je doslej zbrala osem. Marca prihodnje leto nas čaka gostujoča tekma proti Hrvtom. Tekma v Zagrebu bo bržčas odločilna, če gledamo skozi oči tistih, ki sanjajo o evropskem prvenstvu. Resda je ekipa Slavena Bilića odlična, na domačih tleh še ni izgubila, a vseeno - kje piše, da ne moremo zmagati? Če nam v hrvaški prestolnici po naključju uspe priti do treh točk, bomo v zelo ugodnem položaju. Potem se utegne zgoditi še marsikaj. Sicer pa še vedno ostaja cilj boj z Izraelom za četrto mesto.

V zadnjih letih niste delali, nato pa ste prevzeli makedonsko reprezentanco. Kako to, da ste se odločili sprejeti izziv?

Že vse odkar sem zapustil klop Olympiakosa, sem imel veliko ponudb, a nisem sprejel nobene. Zdaj je napočil čas, ko sem si spet zaželel trenerskega posla, in ko so me poklicali Makedonci, sem se po nekaj pogovorih odločil, da ponudbo sprejemem. Najpomembnejše je bilo dejstvo, da lahko še naprej živim v Sloveniji, saj bi se v nasprotnem primeru odločil drugače, in to, da mi niso postavili nikakršnih zahtev, da se moram uvrstiti na veliko tekmovalje. Prepričalo me je tudi obnašanje tamkajšnjih ljudi. Videl sem, da me spoštujejo, in si rekel - zakaj pa ne? Moje življenje se ni veliko spremenilo. Bolj ali manj sem vseskozi doma. V Skopje odpotujem nekaj dni pred zborom, dan po tekmi pa se spet vrnem domov. Narava dela je taka, da to dovoljuje. Makedonsko ligo, ki je - podobno kot v Sloveniji - slaba, spremljajo moji pomočniki.

Kako so vas sprejeli Makedonci?

Odlično, mogoče celo malce preveč dobro. Sam bi raje videl, da bi po rokah nosili nogometaše, saj so oni tisti, ki igrajo. Nisem človek, ki se rad izpostavlja v javnosti, zato mi je kar neprijetno, ko stopim na ulico in povzročim evforijo. Tudi sodelavci in igralci me spoštujejo, zato se ne morem niti najmanj pritoževati.

Je ekipa, ki ste jo dobili v roke, boljša ali slabša od pričakovane?

Pričakoval nisem ničesar, saj v trenerskem poslu nikoli ne veš, kako se bodo stvari razvijale. Gledal sem nekaj njihovih prejšnjih tekem, to pa je tudi vse. Sicer ne vem, kako je delal predhodnik, zato ne morem govoriti, kaj sem naredil drugače v primerjavi z njim. Igram s tremi branilci, in ne s štirimi, kot je bilo prej, saj nimam nogometašev, ki bi ustrezali merilom, zahtevanim v sistemu s štirimi v zadnji vrsti. Igralcem sem skušal prenesti čim več izkušenj, ki sem jih dobil v času igranja za

velike klube in reprezentanco. Povedal sem jim, kako naj bi delovali, kako si želim, da se obnašajo tudi zunaj igrišča, potem pa je bilo odvisno od njih, ali bodo to sprejeli. Jaz ne priganjam nikogar ...

Slabosti in odlike makedonske reprezentance?

Smo reprezentanca, ki ji zelo manjka vsak, ki ga ni. Nimamo menjav. Naša največja pomanjkljivost je, da težko damo gol, medtem ko smo doslej največ pokazali v obrambi. V petih tekmah smo prejeli le tri gole, kar je zelo malo. Najpomembnejši pa je kolektiv. Tako je povsod. Če tega ni, je ekipa obsojena na neuspeh. Igralci morajo biti enotni tudi zunaj igrišča. Vedeti morajo, kdaj se lahko šalijo, kdaj morajo biti resni, včasih lahko skupaj ušpičijo tudi kakšno bedarijo, a vse v normalnih mejah. Če tega ni, je konec vsega. Toliko bolj, ko gre za manjše reprezentance.

Igrate na mestnem štadionu v Skopju.

Kakšno je vzdušje, ki ga pripravijo tamkajšnji navijači?

Štadion je zelo akustičen. Navijačev je veliko, so zelo temperamentni in ustvarijo odlično vzdušje, vseeno pa doma igramo veliko slabše kot v gosteh. Problem je v glavah nogometašev. Ne vem, zakaj, a na domačem igrišču delujemo neobgljeno. Opazoval sem igralce, kako so pred 70 tisoč navijači brez težav igrali v Manchesteru, medtem ko v Skopju delujejo kar nekoliko prestrašeno. Namesto da bi bili še bolj motivirani, imajo neko spoštovanje do navijačev. Tako je bilo tudi pred mojim prihodom. V minulih kvalifikacijah je iz Skopja neporažena odšla celo Andora. Verjamem pa, da bomo z eno pomembno zmago vse skupaj spremenili na bolje.

Kdo je boljši - Slovenija, ki ste je vodili od leta 1998 do 2002, ali Makedonija, ki ji poveljate zdaj?

Zagotovo Slovenija. Ko sem prevzel slovensko reprezentanco, sem imel v ekipi Đonija Novaka, Darka Milaniča, Aleša Čeha, Zlatka Zahoviča ... Nogometaše, ki so že dlje časa igrali na visokem nivoju. V Makedoniji imam vrsto fantov, starih 22, 23 let, ki so talentirani, a še niso dovolj izkušeni. Ima pa ta ekipa veliko perspektivo. Če se bo razvijala v skladu s pričakovanji, česar pa nihče ne more zagotoviti, bo lahko igrala še štiri cikle in bo v prihodnosti še bolj konkurenčna. Morda ji, podobno kot Sloveniji pred časom, nekoč uspe velik dosežek.

Vaši načrti za prihodnost?

Z Makedonci sem vezan do konca teh kvalifikacij, potem pa ne vem, kaj se bo zgodilo. V nogometu se stvari menjajo čez noč, zato je težko predvideti, kaj bom delal v prihodnosti.

Se utegne zgoditi, da naslednje kvalifikacije za svetovno prvenstvo 2010 v Južni Afriki začnete kot selektor Slovenije?

Prav gotovo ne. Bil sem selektor dva kvalifikacijska cikla, se uvrstil na evropsko in svetovno prvenstvo. Štiri leta, ki sem jih prebil na selektorski klopi slovenske reprezentance, so dolga doba. Od časa, ko sem odstopil s položaja selektorja, ni dolgo, zato vrnitev, vsaj za zdaj, ne pride v poštev. Bomo pa videli, kaj prinese prihodnost. Nikoli ne reci nikoli.

Vaša zgodba na slovenski klopi se je končala klavrno. Po sporu z zvezdnikom Zlatkom

Ni res, da škripa v vodstvu organizacije. Dejstvo je, da je NZS najbolj razvita in največja slovenska športna zveza. Priznana je tudi v tujini, zato se mi zdijo smešni tisti, ki na veliko blatijo zdajšnje vodstvo. Zveza je dobro vodena in tudi nedavna revizija finančnega stanja je pokazala, da ni nepravilnosti, na katere so mnogi opozarjali.

Predsedniku nekateri očitajo menedžersko funkcijo in vmešavanje v selektorjevo delo ...

To so smešne laži. Še nekatere druge besede, ki sem jih slišal iz njihovih ust, so neokusne. Zahovičeva pripomba, denimo, ko je rekel, da so bili v preteklosti igralci tisti, ki niso dovolili, da bi predsednik zveze meni narekoval, koga bom vpoklical. Ne vem, kako si lahko dovolijo, da izjavijo kaj takšnega. Tudi mediji, ki vseskozi pišejo, da predsednik zdajšnjemu selektorju ne nudi zadostne podpore, so nekorektni. V času, ko sem bil jaz selektor, ni bil večkrat na obisku pri reprezentanci, kolikor je zdaj.

In kaj je vzrok, da nekdanji reprezentanti zdaj napadajo vodstvo zveze, pod katerim

so nekoč igrali, in kritizirajo reprezentanco?

Zdi se mi, da imajo preveč časa in da ne vedo, kaj bi delali. Ni pošteno, da Zahovič, Pavlin, Udovič in še nekateri zdaj na veliko razpredajo o tem, kako bi se morala reprezentanca uvrstiti na evropsko prvenstvo. S tem ustvarjajo negativno javno mnenje in ljudje po slabših rezultatih zaslepljeni zahtevajo, da se Zavrl poslovi od svojega položaja, ki ga opravlja dobro. Ne vem, kako lahko nekdanji reprezentanti pričakujejo, da se Slovenija uvrsti na veliko tekmovanje, ko pa so še pred kratkim v kvalifikacijah za svetovno prvenstvo 1998 sami osvojili le točko. Zdi se mi, da napadajo brez argumentov. Po uvrstitvi na evropsko prvenstvo leta 2000 se je v tujino uspelo prodati kar nekaj fantov, reprezentanca jim je omogočila, da so šli v vrhunske klube, zato bi lahko pokazali malce več spoštovanja do izbrane vrste.

Največja uspeha slovenskega nogometa še vedno ostajata uvrstitvi na evropsko in svetovno prvenstvo. Se lahko pravljica v prihodnosti ponovi?

Objektivno gledano ni možnosti. Sistem kvalifikacij se je zdaj spremenil in je veliko

težji. Takšne skupine, kot sem jo jaz leta 2002 pustil Bojanu Prašnikarju, ko smo bili v drugem bobnu in smo igrali s Francijo, Izraelom, Malto in Ciprom, ne bomo več dobili. Na kaj takega lahko pozabimo. Zdaj bomo imeli vedno tri ali štiri reprezentance, ki so boljše od nas. Trenutno smo v skupini skupaj z Nizozemsko, Bolgarijo in Romunijo, s katerimi se po kakovosti ne moremo meriti. Analiza jasno razkrije, da proti tem reprezentancam nimamo kaj iskati. Tudi z Albanci bo težko. Treba se je zavedati svojih zmoglosti in biti realen.

Pereče vprašanje slovenskega nogometa je štadion v Ljubljani. Verjamete, da bo zdaj, ko je bil za župana izvoljen Zoran Janković, končno zgrajen?

Upam in verjamem, da bo Janković naredil tisto, kar je obljubil. Zgraditi štadion ni velik problem, če se ga dela tako, kot je treba. Za 25 milijonov evrov se da narediti objekt, kakršnega potrebujemo. Če pa bomo šli v neke skrajnosti, nam ne bo dovolj niti sto milijonov. Spoznal sem ljudi, ki imajo voljo vlagati v Slovenijo. Očitno se nekaj premika na bolje, zato verjamem, da bo štadion v prestolnici kmalu stal. Ali bo to res že leta 2008, ne vem, kar pa niti ni pomembno. Gradi se tudi v Mariboru, gradilo naj bi se v Kopru, kar je vsekakor pozitivno. Bojim pa se, da se bo zgodil absurd. Da bomo končno imeli štadion, a ne bomo imeli dostojnega kluba oziroma reprezentance, zaradi katere bi ljudje hodili na tekme.

Od leta 2003 za pravice nogometašev v Sloveniji skrbi sindikat SPINS. Je organizacija, na čelu katere je Dejan Stefanovič, dobrodošla novost?

Vsekakor je to pozitivna stvar, ki, kolikor vem, deluje dobro. Nogometaši morajo biti zaščiteni, zato je sindikat dobrodošel zanje. Pravilno je, da se igralci lahko obrnejo na nekoga, če jih klubi želijo oškodovati. Kolikor vidim, se je slovenski sindikat obnesel dobro, klubi več ne morejo briti norcev iz nogometašev.

V času aktivne nogometne kariere ste v tujini igrali za Stuttgart in Sampdoria. Kako delujejo sindikati v Nemčiji in Italiji?

Ne vem, saj sam nikoli nisem imel težav s klubom, zato k sreči takšne pomoči nisem iskal. V Italiji in Nemčiji so klubi, vsaj tisti, pri katerih sem igral jaz, redno izpolnjevali obveznosti.

Se vam zdijo nogometaši danes dovolj zaščiteni?

Prav gotovo. Nogometašem nič ne manjka, varovani so z vseh strani. Igralec ima vse pravice, vse je tako, kot mora biti. Več pa bi se dalo narediti pri trenerjih, ki so še vedno vse prevečkrat žrtve klubskih interesov, kar sem sam izkusil pri grški avanturi. Trenerje menjajo po tekočem traku in najdejo milijon razlogov, zakaj so tako ravnali.

Rok Viškovič

Zahovičem ste po svetovnem prvenstvu v Južni Koreji in na Japonskem zapustili reprezentanco. Mnogi si želijo, da bi se v interesu nogometa z najboljšim strelcem v zgodovini izbrane vrste pobotali. Je to mogoče?

Niti najmanj ne, vsaj kar zadeva mene. Z njim in še nekaterimi, ki so blatili moje ime, se ne mislim pobotati. Ena stvar je, ko ti nekdo nekaj reče v afektu, se nato opraviči in nesporazum se pozabi, drugo pa je, ko te nekdo vseskozi žali več let. On in še nekateri so povedali svoje, kar spoštujem. Niso pa imeli prav niti pet odstotkov, saj jim jaz nisem naredil ničesar. Če pa je narobe to, da trener zamenja igralca, ker meni, da je tako bolje za ekipo, potem pa ne vem, kam bomo prišli ... Skratka, z njimi ne mislim imeti opravka. Se pa še slišim in videvam z nekaterimi preostalimi nekdanjimi reprezentanti, ki so igrali pod mojim vodstvom.

Nekateri člani zlate generacije slovenskega nogometa na čelu z Zahovičem, Miranom Pavlinom in Sašem Udovičem so zdaj glavni zagovorniki sprememb na čelu Nogometne zveze Slovenije. Želijo zamenjavo na predsedniškem položaju, Rudiju Zavrlu očitajo številne nepravilnosti.

STAVE

Pri roki 24 ur!

www.e-stave.com | wap.e-stave.com

Zoran Jankovič Slovenski nogometni reprezentanci manjka pravi vodja

Nad sramotnim položajem nogometa v slovenski prestolnici, ki se je z bridkimi usodami nekdanjih klubskih prvokategornikov znašel na najnižji točki vse od svojega obstoja, je vendarle zavel svež vetrič optimizma. Slednji za zdaj še ni prerasel v odrešujoči orkan, saj je stkan na obetavnih in nadvse konkretnih napovedih »le« ene osebe. In prav tu tiči razlika. Predhodniki Zorana Jankoviča, ki je 16. novembra slovesno prisegel v čast odgovornemu mestu ljubljanskega župana, niso znali ali pa vsaj poskusili začutiti samosvojega utripa športnega sveta. Dolgoletni predsednik Rokometne zveze Slovenije (RZS), idejni tvorec preobrazbe majhnega Krima v evropskega klubskega velikana in svoj čas podpredsednik košarkarjev v dvorani pod Rožnikom premore na tem področju dragocene izkušnje. In predvsem zmagovite. Zato jih ni malo, ki napovedujejo športu v Ljubljani lepše čase. Pod drobnogled smo vzeli nogomet in povprašali novopečeno prvo ime Mestne občine Ljubljana (MOL) o pogledih na prigode in nezgode, ki zadevajo »kraljestvo« okroglega usnja.

Ali je nogomet najbolj priljubljena moštvena igra na svetu?

Definitivno.

Pa je tako tudi v slovenski prestolnici?

Nikakor. V Ljubljani je nogomet v zelo slabem stanju. Pri Mestni občini Ljubljana bomo v kratkem izdelali kriterije za njegove promocijske aktivnosti. In to na podlagi zaporedij in vrstnega reda priljubljenosti športov v svetu. Nogomet bo dobil v svetovnem merilu najvišjo oceno, s pomočjo njega pa bomo ocenili, kaj sodi pri nas v povprečje ali pa še nižje.

Kje tičijo razlogi za slabo samopodobo nogometa v Ljubljani?

To je težko vprašanje. Ko je denimo sponzor SCT zapustil Olimpijo in je prišlo za Bežigrad novo vodstvo, smo hitro videli, kam je vse skupaj vodilo. Vsak predsednik, ki skuša delovati amatersko v imenu kluba, mora biti malce 'udarjen' na ta šport. V pozitivnem smislu seveda. Mora ga imeti zelo rad in pokazati močno pripadnost. Predsednik ima vedno dve nalogi. Najprej mora zagotoviti pravo vizijo, disciplino in red, nato pa še denar. In nič drugega. To povsem zadošča.

Vaš prispevek v športu dokazuje, da dobro poznate omenjene mehanizme, saj ste se izkazali v vlogi predsednika v svetu rokometu. Menite, da bo obstoječim možem na najbolj odgovornih mestih uspelo vrniti ljubljanskim klubom nekdanji sijaj?

Če bo njihovo prizadevanje speljano širše, potem bodo na dobri poti. Vprašanje pa je, ali imajo novi direktorji in predsedniki v sebi ljubezen do športa. Če je nimajo, potem žal ne razumejo pomembnosti zelo velikega promocijskega učinka. Ljubljanski šport ima neke blagovne znamke. Edina, ki še živi v tem trenutku, je Krim Mercator. Vse ostalo je na čistem dnu. Nogomet je v kleti, moški rokomet je zelo spodaj, košarka pa tudi zelo nizko. Treba bi bilo ponuditi pomoč, da se odločijo za pravo rešitev. Tisti, ki ne pozna svojega okolja, nima

možnosti uspeti na dolgi rok. Tisti, ki bo vodil Olimpijo, mora zagotoviti oba ključna pogoja, na katera sem prej opozoril. Eno je jasno: nogometna Ljubljana mora imeti močnega prvoligaškega predstavnika.

Kdaj ste nazadnje na tribunah v živo spremljali prvoligaško nogometno tekmo v Sloveniji?

Pred mesecem dni. Ogledal sem si tekmo med Domžalami in CMC Publikumom. V tej sezoni sem si ogledal še nekaj tekem v Domžalah.

Tekem Factorja si še niste ogledali?

Še ne.

Kateri slovenski klub vam je najbolj pri srcu?

Odgovor je preprost: Olimpija.

Nogometni klub Bežigrad, neuradni naslednik zeleno-bele barve Olimpije, ki je žalostno končala nogometno klubsko pot in za seboj pokopala številne spomine na veliko ime v slovenskem, kaj šele jugoslovanskem prostoru, je pred kratkim sprejel za svojega AŠD Olimpija in mu povrnil pravico do uporabe starega imena.

Ne bom rekel, da me vse skupaj neskončno veseli ... Za krmilo kluba so prišli novi ljudje, ki se morajo zdaj dokazati. Pustimo zdaj času čas.

Nogomet je družbeni pojav, ki združuje v gromozansko množico tako navijače, nadobudne otroke, ki obiskujejo treninge, rekreativce, ljubitelje, bežne poznavalce, navsezadnje tudi igralce športnih stav ... Kakšno funkcijo mu boste posvečali kot župan? Boste imeli kakšen poseben privilegij?

Imel bom ta privilegij, da bom vedel, da je jutri na sporedu tekma sezone v angleškem prvenstvu Manchester United - Chelsea (intervju je bil opravljen 25. novembra, op. p.). Upam, da bom videl vsaj en polčas. Rad spremljam tuj nogomet. Je pa po drugi strani tudi res, da me konec tekme čustveno prav nič ne gane. Nogomet je sicer super,

tehnološko je vse na najvišjem nivoju, kaj drugega se me pa ne dotakne. Manjka mi naboj domačih klubov, domačih fantov. To je nekaj. Športi z žogo, seveda ne smemo pozabiti tudi na ostale, so bili vedno zgled ostalim. Mesto bo naredilo potrebno novo infrastrukturo. Nov štadion bo, nova dvorana tudi. O tem ni dvoma. Še večji izziv pa predstavlja želja po še večjem obisku tekem. Zdaj me čaka javno nagovarjanje, da približam šport čim večjemu delu družbe. To bi bil šele pozitiven premik.

Mislite, da bi pri tem pomagala tudi vaša karizma in nepopravljivi optimizem?

Srčno upam.

Ali raje kot nogomet pogledate katerikoli drug moštveni šport?

Ne. Že od nekdanj imam najraje nogomet. Igram ga tudi sam. Vsaj takrat, ko najdem zanj dovolj

Kako pa kaj spremljate delovanje sindikata SPINS, ki se bori za dobro igrancev in njihovih pravic?

Sem za red. Mislim, da mora biti vzpostavljen z obeh strani. Igralci so se postavili zase, kar pozdravljam. Z njimi sem odšel predlani tudi na javne demonstracije v park Zvezda in pripeljal s seboj vse rokometiške Krima. To je preprosta zgodba. Če se sindikat bori za njihove pravice, zakaj pa ne bi odšle in se borile še one ... Tu gledam načelno vprašanje, kako se morata spoštovati obe stvari. Pogodbe morajo biti transparentne, treba jih je valorizirati, osebno zaščititi pravice nogometašev, upoštevati zdravstvene pravice ...

Je kdaj v vaših »rokometnih« dneh prišlo do razmer, ki bi

klicale k pomoči sindikata športnikov?

Na začetku sem se nposlušal takšnih zgodb. Takrat so jih urejali športniki in športnice pri meni. Bilo je več kot potrebno. Težava je v tem, da športniki ne razmišljajo o tem, kako se jim lahko kaj pripeti, vse do trenutka, ko je že prepozno. Vse poteka super, vsak skrbi pridno zase v navezi s svojim menedžerjem, ki je vedno vprašanje kakovosti, potem ko se pa kaj zgodi, je pa zgolj jok in stok.

Kot župan boste imeli veliko nalogo vzdrževati razmerje različnih športnih zvez in interesnih dejavnosti, saj si bodo hotele vse skupaj zagotoviti večji kos pogače pri finančnem proračunu MOL Ljubljana.

Vse skupaj bo potekalo zelo transparentno. Tako kot tudi naši kriteriji. Zdaj je treba počakati na športni odbor mestnega sveta, katerega predsednica bo Marta Bon. Znan bo morda že na prvi seji v decembru ali pa mesec dni pozneje. Ko bo začel delovati, bom začel prejemati gradivo ...

Kdaj ste si nazadnje ogledali v živo tekmo slovenske reprezentance?

Bil sem v Celju, na prijateljski tekmi proti Trinidadu in Tobagu, nato pa še proti Izraelu. Ostalo sem spremljal po televiziji in ugotovil, da ni bilo zaznati pravega naboja. Ko bo zgrajen štadion v Ljubljani, sem dogovorjen s Srečkom Katanecem, da bo takrat na voljo za selektorski položaj. Če bo takrat seveda na voljo in ne bo vezan s kakšno drugo izbrano vrsto. Zlata generacija, evforija v Amsterdamu. To je nekaj najlepšega, kar se ti lahko v športu pripeti. Selektor Katanec je imel v rokah vse kombinacije. Vse vodje, na čelu z Zlatkom Zahovičem. Takrat je bil v ospredju resnično nogomet.

V času zgodovinskega preboja na evropsko prvenstvo leta 2000 je tedanja županja Ljubljane obljubila nov štadion, a je ostalo le pri skromnih obljubah.

Preteklih dogodkov ne bom komentiral.

Vi menite, da štadion zagotovo bo?

V Stožicah definitivno. Tam bo stal mestni in državni štadion. Prenova Bežigrada ne sodi v naš projekt, a bomo dali soglasje.

Rudi Zavrl ali Ivan Simič? Predsednik NZS je po nedavno izglasovani zaupnici razkril, da bo to njegov zadnji mandat, nasprotovanja opozicije in njihova odkrita želja, kako zavzeti sedež na Čerinovi 4, pa ostajajo še vedno velika. So spremembe dobrodošle ali se skriva za kritikami opozicije še kaj drugega?

Ne vem. In me tudi ne zanima. Težko posegam na to področje. Menim, da se mora vsak odločiti sam. Sam sem se po osmih letih opravljanja funkcije predsednika RZS odločil, da zapustim mesto iz preprostega razloga, saj sem enostavno postal preveč ponovljiv. To je bilo moje ključno razmišljanje, drugače pa je bilo vse v najlepšem redu. Rudi Zavrl je na čelu NZS že 17 let. V tem času je doživel tako uspehe in neuspehe, kar je pač logično v svetu športa, kjer potuješ gor in dol. Od Ivana Simiča bi pričakoval, da bo opozicija bolj preprosta, ne pa da se išče glasove in lobira po gostilnah. Slovenska reprezentanca je na 77. mestu svetovne jakostne lestvice Fife. Zagotavljam, da bo leta 2008 že 50., 2009 pa vsaj 30. Takšna je moja filozofija.

Katero ime v zdajšnji članski izbrani vrsti bi postavili v ospredje?

Niti enega. Manjka ji namreč voditelj. Lider. Pri zlati generaciji je bilo kar nekaj takšnih igralcev. Zahovič, Udovič, Pavlin ... Zdaj pa takšnega tipa posameznika več ne vidim. Ne bi rad delal komu krivice, saj vem, da so vsi 'fajn' igralci, ki se na igrišču trudijo, a prave vodje, žal, ni.

Kateremu nogometašu bi vi namenili v glasovanju SPINS XI 2006 svoj glas?

Nekomu iz Domžal, saj premočno vodijo na lestvici. Domžalčani so prvi favoriti za osvojitve naslova. Zdaj imajo res veliko priložnost.

Naslov se torej geografsko bliža Ljubljani, velike načrte pa je poleg »prebujajoče se« Olimpije napovedal tudi Factor.

Športnemu direktorju Tonetu Hrovatiču kar verjamem. Ko je bil še trener Svobode, sem že samo zaradi njegovega svežega pristopa rad obiskoval tekme na Viču.

Rok Plestenjak

prostega časa. Za svoja leta (1. januarja 2006 je Zoran Janković dopolnil 53 let) sem kar soliden igravec. Ravno pred kratkim smo imeli turnir v malem nogometu v dvorani, kjer so bili vsi vsaj za polovico mlajši od mene, a sem se brez težav meril z njimi. Igrali smo štiri na štiri, tu moramo prišteti seveda še oba vratarja, in je bilo kar zanimivo.

Po tekmi niste imeli razbolelih mišic?

Nikoli jih nimam. Sem vedno dobro pripravljen. Vsak dan se namreč sprehodim po Golovcu.

Ste kdaj trenirali nogomet?

Sem. Sicer le kratek čas, pa še to takrat, ko sem bil zelo mlad. Treniral sem ga v vasi Saraorci pri Smederevu.

Kaj po vašem mnenju še manjka slovenskemu nogometu?

Moja večna dilema je bila, da bi postal predsednik kluba, ki bi nekaj predstavljal v Evropi. V nogometu bi bil to verjetno prehud zalogaj. V Sloveniji je premajhno gospodarstvo po številu prebivalcev, tako da bodo ostali naši nogometni klubi še dolgo let na tem, da bo njihov cilj osvojiti državni naslov, nato pa upati, da podobno kot Maribor pred leti pridejo do prvega kroga. Kaj drugače glede na premajhen vložek niti ne bodo imeli možnosti.

Drugega decembra bo v ljubljanskem hotelu Mons pod okriljem Sindikata profesionalnih igralcev nogometa Slovenije (SPINS) izbrana idealna enajsterica prvenstva ter najboljši nogometaš na slovenskem prvoligaškem prostoru.

Pozdravljam takšno glasovanje. Akcijo poznam, tudi pri rokometu poteka podoben izbor. To je res velika čast, da te izberejo za najboljšega prav tvoji soigralci in tekmeči. Si sploh lahko želiš še kaj lepšega ... Če imamo deset klubov v prvi ligi in deset v drugi, potem je zbranih okrog 500 nogometašev. Da na koncu zmaga le eden, je resnično velika čast.

TURBO GEL F23

Priporočamo za:

- ogrevanje mišic pred fizičnimi napori in športu,
- relaksacijo mišic po fizičnih naporih in športu,
- povečanje gibljivosti sklepov.

Na voljo v lekarnah in specializiranih prodajalnih
www.favn.si telefon 01 43 63 188

Nastopajoči na no

Rožmarinke

S tem imenom so se uveljavile članice godalnega kvarteta in akademske glasbenice, ki že od leta 1994 prestopajo bregove med klasično glasbo in popularnimi zvrstmi. Novi godalni kvartet v zasedbi Tina Krajnik in Monika Debelič (violini), Katja Krajnik (viola) in Petra Gačnik (violončelo) je prevzel tradicijo prvotnega kvarteta godal Rožmarin, ustanovljenega leta 1981. Že prva zasedba je gojila poseben program priredb zimzelenih melodij in slovenskih ljudskih pesmi. Vse štiri glasbenice so končale Akademijo za glasbo v Ljubljani in se pozneje izpopolnjevale v Nemčiji (Katja Krajnik), ZDA (Tina Krajnik in Petra Gačnik) in Švici (Petra Gačnik), kot skupina pa na mojstrskih tečajih pri uglednih profesorjih (Nissel, Fister, Panhoffer, Milošev, Mlejnik, Novšak, Schoenfeld - v Avstriji, Italiji, na Hrvaškem in seveda v Sloveniji). Violinistka Monika Debelič svoje znanje predaja mlajšim rodovom na glasbeni šoli v Trbovljah, violončelistka Petra Gačnik je članica orkestra Slovenske filharmonije, Katja in Tina Krajnik pa sta zaposleni v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija. Komorna igra mlade interpretinje spremlja že od začetka glasbenega izobraževanja. Širok koncertni program so raziskovale na številnih

samostojnih recitalih ter različnih prireditvah po Sloveniji in na tujem. Nastopale so za Glasbeno mladino, vzporedna področja delovanja namenjajo projektom skupaj z neklasičnimi skupinami, kot so Siddharta, Vlado Kreslin, Sestre, Silence, Zaklonišče prepeva, Katrinas, Andraž Hribar, Jan Plestenjak, Buldožer, Pax, Darja Švajger, Slavko Ivančič, Polona in Sound Attack.

Godalni kvartet Rožmarinke odlikuje prirojena muzikalnost, duhovitost in pretanjen občutek. Prav zato njihova prehajanja od klasičnih in baročnih skladb (skladateljev 18. in 19. stoletja) do priredb priljubljenih napevov skupine The Beatles ter slovenskih ljudskih pesmi zvenijo povsem naravno. Njihov talent je prepoznal tudi mojster Bojan Adamič in jim posvetil dve prireditvi - to si Rožmarinke štejejo v veliko čast.

Juan Vasle

Basbaritonist Juan Vasle se je rodil v Buenos Airesu. Pevsko diplomu si je pridobil na Visokem inštitutu za umetnost v Teatru Colonu v argentinski prestolnici ter se izpopolnjeval v Münchnu, Londonu, na Dunaju in v Ljubljani. Nastopal je kot operni in koncertni pevec v Teatru Colonu in v drugih južnoameriških gledališčih.

Leta 1988 je bil finalist na mednarodnem pevskem natečaju Luciano Pavarotti v Filadelfiji v ZDA. Leto pozneje se je predstavil v Avstraliji. V Nemčiji je sodeloval na koncertni turneji in posnetku zgoščenke oratorija Les Beatitudes Cesarja Francka pod taktirko slovitega nemškega dirigenta Helmutha Rillinga. Od leta 1990 je stalni član solističnega ansambla ljubljanske Opere, kjer je odpel vrsto pomembnih basovskih vlog. Sodeloval je pri praiizvedbah treh slovenskih oper. Leta 1992 je pel vlogo Črtomirja v operi Krst pri Savici Matije Tomca in Martina Krpana v operi Krpanova kobila Janija Goloba, leta 2005 pa politkomisarja Kremna v delu Alojza Ajdiča Brata. Pel je tudi veliko oratorijev.

Pri obeh obiskih papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji v letih 1996 in 1999 je v Slivnici in pri Betnavi v Mariboru nastopil kot solist v Šestnajsti maši Jožeta Trošta za bas, zbor in pihalni orkester. Decembra leta 2000 je slovenska televizija predvajala enourni portret z naslovom Portret Juana Vasleta, glas med žogo in zemeljsko kroglo. Posnetki so nastali v Buenos Airesu

in Ljubljani. Poleti 2004 in jeseni 2006 se je na dveh turnejah po Sloveniji s koncerti južnoameriške glasbe, tangov in negro spiritualov predstavil z argentinskim vokalnim kvartetom Opus Cuatro. Decembra leta 2004 sta z ženo, mezzosopranistko Adriano Abbati de Vasle v mariborskem Narodnem domu pela glavni vlogi v operi-tango Maria de Buenos Aires slovitega argentinskega skladatelja Astorja Piazzolle. V Ljubljani so izšle štiri njegove zgoščenke. Poleg ljubezni do glasbe izpoveduje Juan Vasle tudi odkrito strast do nogometne žoge. Kot novinar je diplomiral na Visoki novinarski šoli v Buenos Airesu. V sedemdesetih letih je bil redno zaposlen pri tedniku

Mercado, pisal nogometne komentarje v časopisu Cronico, hkrati pa je bil soustanovitelj in glavni urednik glasbene revije Promusica. Veliko je poročal iz tujine. V Sloveniji še vedno redno prispeva članke o južnoameriškem nogometu v časniku Delo. Napisal je knjigo Pevci so tudi ljudje, ki predstavlja 24 pogovorov z znamenitimi opernimi pevci. Pred štirimi leti je pri založbi Mladinska knjiga izšla njegova druga knjiga Fuzbal, tango in polka z resničnimi nogometnimi zgodbami iz Slovenije in Južne Amerike, letos pa je podaril nogometnim zanesenjakov še izčrpno knjigo o zgodovini svetovnih prvenstev Ustavite svet - mundial je tu!

gometni gali 2006

Manca Izmajlova

Manca se je rodila v glasbi naklonjeni družini in se od malih nog spoznavala s klasično glasbo in opero. V glasbeni šoli je igrala na prečno flavto, vendar je kaj kmalu svoje srce oddala petju. Pri šestnajstih letih je prvič solistično nastopila na "Prvem glasu Gorenjske" s skladbo Memory iz muzikla Cats in zasedla drugo mesto. Takrat se je tudi začela njena nadaljnja, že skoraj profesionalna pot pevke. Ob spremljavi pianista je pela v cocktail baru na Bledu in v slaščičarni v Kranju.

Po ogledu muzikala Cats v Celovcu se je odločila prekniti pravkar začetni študij prava in nadaljevati svojo izobrazbo na akademiji za muzikal "Mountview Theatre Academy" v Londonu, kjer je poleg petja diplomirala kot igralka. Takoj po diplomi je sodelovala v mednarodnem gledališkem projektu v Afriki v predstavi, ki je bila leto dni kasneje med nemško turnejo odmevno predstavljena tudi na Expo 2000 v Hannoveru.

V Sloveniji je bliskovito zaslovela z "Vesnino pesmijo" v Mobitelovi reklamni nastopila v nekaj gledaliških igrah in sama režirala ter prevedla dva muzikala, od katerih je eden prejel nagrado za najboljšo predstavo na Čufarjevih dnevih. Nato je na Televiziji Slovenija vodila in pela v glasbeno-plesni oddaji "Povabilo na ples" ob spremljavi Big Banda RTV Slovenija. Obenem je izšla njena zgoščenka z avtorsko glasbo "Moj Svet" s skupino NORDunk. Uspešno je bila

predstavljena na več festivalih. Velik uspeh je prav tako požel cikel koncertov po Sloveniji "Potovanje skozi stoletje muzikala", s katerim še nastopa.

Neustavljiva želja spoznati vse nianse pevske tehnike in bogato paleto stilov jo je popeljala v Moskvo, svetovno kulturno prestolnico. Pričela se je izpopolnjevati v opernem petju na "Akademske glasbenem kolidžu Konservatorija Čajkovski" pri prof. Valentini Šaronovi, solistki Moskovske Filharmonije. Trenutno zaključuje Kolidž v Moskvi in pripravlja odmeven mednarodni glasbeni projekt s simfoničnim orkestrom pod imenom "Slovanska Duša". Za sabo ima že več kot tristo glasbenih nastopov, a njena umetniška pot se je ravno dobro začela in bo poslušalcem Mance prinesla še veliko lepih občutkov.

Bogata žametna barva glasu, izjemen talent, čustvo naravne estetike in profesionalizem so očarali nešteto poslušalcev na njenih koncertih, ki jih danes šteje več kot tristo. Njen repertoar je obsežen, obsega več kot deset jezikov – od narodnih pesmi do jazza, prek skladb iz vseh obdobjev muzikala, pa do biserov klasične glasbe!

Slovanska duša

Je prvi glasbeni album na svetu, ki v novih, filmskih priredbah za simfonični orkester

združuje izbor najlepših slovanskih pesmi (od Čajkovskega, Chopina, prek narodnih pesmi, pa do Karel Gotta, Avsenikov, Oliverja Dragojević ...) Je izjemno obsežen, zaobjema sedem narodov, nastajal je dve leti. Posnet je bil v Moskovski Filharmoniji, z Velikim simfoničnim orkestrom ruske kinematografije. Priredbe za orkester in nove skladbe je napisal Slavko Avsenik ml. Zgoščenko odlikujeta izjemna lepota in srčnost, pa tudi kontrastnost; od alpske poskočnosti do ruske melanholije in obratno. Namen albuma je obuditi in spomniti na skupne korenine velikih slovanskih narodov, katerih pristna glasbena kultura vse bolj izginja v enoličnih svetovnih smernicah. Gre za eliten izdelek, tako po vsebini in izvedbi, kot po zunanjem izgledu, namenjen je publiki po vsem svetu. V Sloveniji in Rusiji izide v decembru, v načrtu imamo tudi mednarodno distribucijo.

TOLOVAJ MATAJ in PIŽAMA: Črna kuhna

Črna kuhna je »soundtrack« isto-imenske predstave, ki je svojo premiero doživela 26. oktobra 2004 v Mini teatru v Ljubljani. Predstava je žanrski hibrid, mešanica gledališko-lutkovne uprizoritve, pripovedovanja zgodb (t.i. »storytellinga) in koncerta ljudske glasbe. V njej so prvič zaživele pravljice Kako je bog pekel

ljudi, Tolovaj Mataj in Žmirčevi godci, ki jim zdaj lahko prisluhnemo v prečiščeni in zvočno obogateni obliki glasbenih pravljic.

Klasično ljudsko pripovedništvo je v njih nadomeščeno z njegovo sodobno različico – rapom, ki navkljub stilistični preobleki danes opravlja podobno funkcijo: z zgodbami reflektira sodobna družbena razmerja, izpostavlja osnovne družbene arhetipe, daje moralni poduk življenju ter kratkočasi in zabava. Glasba, ki ga spremlja, je povzeta po motivih ljudskih pesmi in plesnih viž iz različnih koncev slovenskega etničnega ozemlja. Te so v bolj ali manj tradicionalnih aranžmajih prilagojene zasedbi skupine Tolovaj Mataj - triglasnemu ljudskemu petju ob spremljavi violine, gosli, basa in drugih instrumentov.

Besedila ljudskih pravljic je v »raperske« verze priredil Boštjan Gorenc – Pižama. Hiphopar in

igralec. Kot vokalist je sodeloval pri množici različnih projektov. Glasbo in aranžmaje za Črno kuhno je napisal Peter Kus, sicer skladatelj glasbe za gledališke, plesne in lutkovne predstave ter film. Od leta 1997 je na teh področjih sodeloval z različnimi slovenskimi poklicnimi ustanovami. Pravljicam iz predstave Črna kuhna sta avtorja na plošči dodala še novo pravljico Kurent, ki se od prejšnjih precej razlikuje po glasbeni, tekstovni in dramaturški plati in nakazuje estetiko, ki jo nameravata avtorja razvijati v svojih prihodnjih projektih.

Skupina Tolovaj Mataj je nastala februarja leta 1994 in danes deluje v zasedbi, Jernej Pečak,

Roman Ravnič in Peter Kus. Vsi so glasbeniki z mnogimi poprejšnjimi izkušnjami na področju ljudske (traditional) in ljudsko-preporodne (folk revival) glasbe, pa tudi drugih glasbenih zvrsti. Skupina izvaja pesmi in plesne viže s celotnega slovenskega kulturnega prostora in v različnih godčevskih sestavi uporablja glasbila iz ljudske rabe (gosli, bajs, bordunske citre, klarinet, piščali, orglice...) in svoje glasove. V njihovih priredbah ljudskih viž se odraža izrazit osebni pristop, ki ga bodo z veseljem predstavili nogometnim navdušencem na Gali 2006.

Najboljši klub v mestu!
Eklub
Včlani se na
e-stave.com
Staviti lahko tudi preko wapa, kjerkol, kulankol, wape-stave.com

StoP – Slovenski tolkalni projekt

Tolkalna skupina SLOVENSKI TOLKALNI PROJEKT (krajše SToP), je prav posebna glasbena skupina. Začetek izvira iz leta 1999, posebna pa je zato, ker jo sestavljajo sami akademsko izobraženi tolkalci, ki z najrazličnejšimi glasbili in pripomočki ustvarjajo glasbo. Največ glasbe je seveda napisane (največ resda tuje), je pa po drugi strani prav StoP vzpodbudil precej mladih slovenskih avtorjev, da so začeli pisati glasbo prav za tolkala.

“SToPovci” tako uporabljajo poleg klasičnih tolkal, ki jih srečujemo v orkestrih tudi: kuhalnice, posode, pribor, igrače, avtomobilske zavore in platišča, cevi, loparje za namizni tenis, žoge, žeblje, kladiva, sode, piščalke, raglje, ... skratka vse na kar se da igrati. Prav zaradi tega se je StoP že pojavil v vseh možnih kombinacijah: modnih revijah, otvoritvah tovarn, avtomobilskih predstavitev, političnih shodih in pa tudi športnih dogodkih.

Koncertna pot jih je vodila tudi do nogometnega spektakla. Do sedaj so se namreč predstavili na mnogih samostojnih koncertih tako v Sloveniji kot tudi tujini.

Nastopili so že v dvorani Vatroslava Lisinskega v Zagrebu, Bjelovarju, Italiji ... Najdaljše in najbolj

oddaljeno gostovanje pa je bilo zagotovo na “Seul drum festivalu” v Južni Koreji, ki je potekalo v času svetovnega prvenstva v nogometu 2002. Tam so nastopili v družbi glasbenih kolegov iz vseh držav udeleženk mundiala.

Zadnje odmevno gostovanje je bilo letošnjega septembra na “VIII. festival de Percussion Ribarroja del Túria» v Španiji.

Edinstveno skupino sestavljajo uveljavljeni mladi tolkalci in tolkalca: Matevž Bajde, Damir Korošec, Barbara Kresnik, Franci Krevh, Tomaž Lojen, Davor Plamberger in Dejan Tamše, ki se že veselijo nastopa na nogometni Gali 2006.

Verjamemo
v vaše
priložnosti.

www.hypo-alpe-adria.si

Veliki sponzor slovenske nogometne reprezentance.

 HYPO GROUP
ALPE ADRIA

PrvaLiga Telekom Slovenije

Vodilna slovenska telekomunikacijska družba je vstopila skozi velika vrata v svet nogometa. Telekom Slovenije je namreč v začetku julija podpisal sponzorsko pogodbo z Nogometno zvezo Slovenije (NZS) in Združenjem prvoligašev ter tako prevzel pokroviteljstvo nad prvo slovensko nogometno ligo. To pa še ni vse. Postal je tudi velik pokrovitelj NZS, tako da bo trdno stal za slovenskimi nogometnimi reprezentancami (vsaj) v prihodnjih dveh sezonah.

Vrednost vložka Telekom Slovenije je 102 milijona tolarjev letno. Vse pa se vendarle ne suče samo okrog denarja, saj je glavni pokrovitelj poskrbel, da bodo nogometni dogodki v Sloveniji dobro pokriti tudi prek svojih medijev. Na Siolovem spletnem športnem portalu Sportal in Mobitelovem mobilnem portalu Planet so tako vsakodnevno objavljene zanimive novice iz taborov vseh prvoligaških klubov, rezultati tekmovanja, zgodovina, statistika, predstavitev klubov, igralec kroga in druge uradne objave nogometne zveze, njenih organov in prvoligaškega združenja. Prvoligaško tekmovanje neposredno prenašata tako SiOL TV kot Sportal. Za zdaj v vsakem krogu »le« eno tekmo, v spomladanskem delu pa si bodo lahko ljubitelji slovenskega prvoligaškega nogometa v istem krogu ogledali prek omenjenih medijev v neposrednem prenosu tudi več tekem. V prihodnjih letih celo vse tekme. Izdelana je tudi nova grafična podoba prve lige.

V Telekomu Slovenije se zavedajo, da se interesi športa in gospodarstva zblížujejo, združujejo in prepletajo. Slovenski nogomet potrebuje močnega partnerja, ki mu bo zagotovil ponoven vzpon in še večjo nacionalno ter mednarodno veljavo. Za večjo mednarodno uveljavitev si prizadevajo tudi v Telekomu Slovenije in poslovanje uspešno širijo v tujino. Slovenski nogomet tako spet dobiva gnotne temelje in priložnost, da vnovič postane vrhunski nacionalni šport. Telekom Slovenije s podpisom pogodbe prvi slovenski nogometni članski, mladinski ligi in ligi dvoranskega nogometa (futsal) zagotavlja najboljšo komunikacijsko podporo in telekomunikacijske storitve, ki bodo prispevale, da slovenski nogomet postane še bolj priljubljen in še bolj dostopen ljubiteljem tega športa. PrvaLiga Telekom Slovenije s tem partnerstvom pridobiva novo vrednost, gledalci nove uporabniške izkušnje, Telekom Slovenije pa možnost razvijanja in uvajanja inovativnih in naprednih komunikacij.

Sporazum je bil uradno sklenjen v začetku julija. Predsednik NZS Rudi Zavrl in predsednik Združenja prvoligašev Branko Florjanič sta rade volje segla v roko predsedniku uprave Telekom Slovenije Bojanu Dremelju. In kaj je povedala novopečena »sveta trojica« slovenskega prvoligaškega nogometa? »Podpis Telekom Slovenije doživljam kot nekaj zelo prijetnega. Slovenski nogomet ni zgolj prva liga. Šteje približno 30 tisoč igralcev in igralk, 300 sodnikov in mnogih zanesenjakov, ki obožujejo priljubljeno moštveno igro. Nogomet je sestavni del svetovnega športa. Ponosni smo, da smo član takšne športne družine. S Telekomom bo lažje doseči vrh. NZS bo naredila vse, da upraviči njegovo zaupanje,« so bile besede moža z najodgovornejšo funkcijo na Čerinovi 4.

Predsednik uprave Telekom Slovenije Bojan Dremelj se je izrazil v nogometnem žargonu: »Cilj je jasen. V nogometu je treba zabiti gol in zmagati. Tako kot v poslovnem svetu. Nogomet zahteva skladno delovanje teama, ki ga omogoča Telekom z razvito telekomunikacijo. Poleg finančnih sredstev ponujamo telekomunikacijske in prodajne kanale. Predvsem bi opozoril na poseben portal o PrviLigi na Sportalu, dogodke lahko spremljate tudi na planetu Mobitel, SiOL TV pa ponuja poseben kanal, namenjen zgolj nogometu.«

Vstop Telekom Slovenije v slovensko nogometno družino je toplo pozdravil tudi predsednik Združenja prvoligašev Branko Florjanič. »Odločitev Telekom Slovenije pomeni največje priznanje slovenskim klubom. In zaupanje v domači klubski nogomet. Verjamem, da bo Telekom skušal storiti vse, da postane nogomet paradni konj slovenskega gospodarstva. Da je tega sposoben, je v preteklosti že dokazal. V zadnjih letih smo se tudi prek licenciranja približali evropskim usmeritvam, Telekom pa ne bo predstavljal samo pokrovitelja, ampak tudi promotorja nogometa, kar predstavlja možnosti za kakovosten razvoj in svetlo prihodnost,« je povedal Celjan na odgovornem mestu Združenja prvoligašev. Sedemletne vladavine lige Si.mobil Vodafone je torej s sezono 2006/07 neizpodbitno konec. Zdaj je napočil čas za tekmovanje PrvaLiga Telekom Slovenije.

Rok Plestenjak

Samo za člane Ekluba!

Preglejte statistiko dogodkov

in stavite!

e-stave.com

ČAS JE ZA NOVO ZVEZO!

paketi
smart

1/2 leta BREZ mesečne naročnine!

TELEFON
vodafone live!

SONY ERICSSON K750i

50 €
11.982 SIT*

- prvi telefon z 2 megapikselnim fotoaparatom
- do 38 MB internega spomina
- priložena kartica s 64 MB spomina
- Bluetooth™
- infrardeči vmesnik
- video snemalnik in predvajalnik

live!

SAMSUNG SGH-E900

165 €
39.541 SIT*

- vgrajena digitalni fotoaparati in videokamera
- Bluetooth™
- EDGE
- sinhronizacija s PC-jem
- mp3 predvajalnik
- do 80 MB internega spomina
- 256 MB spominska kartica

Vsem novim naročnikom, ki bodo do vključno 31.12.2007 kupili telefonski aparat iz ponudbe Simobil - Vodafone, sklenili v Denu nakupa, in hkrati sklenili naročniško razmerje za najmanj 24 mesecev, poičeta na koncu obračunavali mesečne naročnine izbrane paketa Smart. V tem obdobju ne plačujejo obvezne storitve Partneri Bonus. Ponudba ne velja za paket Business Smart, za naročnike na skrajni Opciji Mobilni in Vodafone (Smart) ter ni združljiva s posamičnimi ostalimi prodajnimi akcijami Simobil - Vodafone. *Cena telefona velja za naročnike paketov Smart II in Smart III, ki so naročniško razmerje med Simobilom in naročnikom skupaj trajajo najmanj 24 mesecev od dneva sklenitve Pogodbe o prodaji telefonskega aparata. Ponudba predstavljenih telefonov velja do 31.12.2007 oz. do razprodaje zalog. Simobil si pridržuje pravico do spremembe cen. Več o cenah vključeno GSM. Cene v € se preračunavajo na celotno ceno (1 € = 209 SIT). Dodatne informacije na www.simobil.si, 080 40 40 40 in na prodajnih mestih Simobil - Vodafone. Simobil d.o.o., Šmartinska 134A, SI - 1000 Ljubljana

Ujemi svet

MOJA SKRIVNA LJUBEZEN, ZDAJ EKSKLUZIVNO PRI INTERSPORTU.

SX 5.2 + 4tiX 310:

Smuči srednjega rekreativnega razreda, ki omogočajo izredno lahek prehod z robnika na robnik med zavoji. Povsem nova, bolj športno naravnana konstrukcija. Zaradi majhne teže so izredno vodljive, s tem pa ne izgubijo ostalih vozni lastnosti. Primerne za srednje dobre smučarje, ki iščejo enostavne smuči z dobrim izkoristkom.

Aerospeed / Steklana vlakna / B4 podložna plošča / UHMW drsna ploskev / Visoko vzdržljivi robniki in drsna ploskev
Dolžine: 142/150/158/166/174. Radij: 15m/166.

59.990 SIT 250,33 EUR

 ATOMIC

 INTERSPORT

The place where skiing starts

Kjer se smučanje začne

Nogomet V ŽIVO

na SIOL TV.

PrvaLiga
Telekom
Slovenije

S paketom TRIO.

Sedaj lahko na programih **SIOL TV**, ki ga dobite v paketu **TRIO**, vsak teden v živo spremljate prenose izbranih tekem **Prve lige Telekom Slovenije**.

Planet za doživet'